

הערת שוליים 7
מיסמכים

מדינת ישראל
משרד המשפטים

תעודת זהות
بطاقة الهوية

דولة اسرائيل
ولادة الناحلية

מדינת ישראל
משרד הפנים

0 3307808 0

מספר זהות
رقم الهوية

אלברט
אביעד
משה יעקב

שם המשפחה
اسم العائلة
שם המוסד
الاسم المؤسسي
שם המוסד
اسم المؤسسة
שם היחיד
اسم الوحدة

תשל"ו תמו"ז ד

רחל לויברט
02.07.1976

שם המוסד
اسم المؤسسة
שם היחיד
اسم الوحدة
שם המוסד
اسم المؤسسة
שם היחיד
اسم الوحدة

יהודי
תשנ"ג תד כסלו 09.12.92 ירושלים

שם המוסד
اسم المؤسسة
שם היחיד
اسم الوحدة
שם המוסד
اسم المؤسسة
שם היחיד
اسم الوحدة

המדינה והמוסד המוסמך לתת תעודת זהות הם מדינת ישראל ומשרד הפנים. תעודת זהות זו אינה ניתנת לרכישת זכויות או חובות. תעודת זהות זו אינה ניתנת לשימוש כמסמך זהות. תעודת זהות זו אינה ניתנת לשימוש כמסמך זהות. תעודת זהות זו אינה ניתנת לשימוש כמסמך זהות.

במחסום בשטחים:

- תעודות בבקשה...
 - זה בסדר חייל, כולם פה מהגזע העליון.
(צרור פנקסים מוגש דרך החלון)
 - רגע, מה זה? תצא מיד מהרכב. יש לך אישור, אתה?
(פותח את התעודה ובוחר את פרטיה בבלבול)
 - מה זה? למה כתום?
 - כתום יותר יפה.
 - מה זה, בדיחה?
 - לא.
 - אז תחליף לכחול. אתה יכול להסתבך.
 - טוב.
-

כבר שנה וחצי שתעודת הזהות שלי עטופה בפלסטיק הכתום
השמור לפלסטינים תושבי השטחים, שאינם בשליטה מלאה של
הרשות הפלסטינית. את הלוגו של משרד הפנים מחליף הלוגו
של צה"ל.
אחלה מדינה יש לו לצה"ל.

מוקדש לעזרא יצחק נאווי

תוכן העניינים

שם העבודה	שם האמן		מספר עמוד
	שם פרטי	שם משפחה	
פרוטז' במשרד החקלאות	לזלי	רובין-קונדה	7 0 2
פיסי ממלכתי	רון	סימן-טוב	7 0 5
ללא כותרת	סטטיסי	קובנר	7 0 7
אלבום משפחתי	זמר	ס"ט	7 0 9
פרקים נבחרים בהיסטוריה מקומית	מידד	אליהו	7 1 2
זומאאוט	אריק	כספי	7 1 4
טפסים פורמליים	שרי	ארנון	7 2 0
הזכות לעבוד, גירסה 3 - רפרודוקציה	האמת		7 2 1
ללא כותרת	איתן	שוקר	7 2 3
ללא כותרת	ליאורה, רוני	לופיאן, שן-דר	7 2 5
תהמולה	טל	אדלר	7 2 7
ללא כותרת	יוסי	וסיד	7 3 0
נספח א' - "משוררים לא יכתבו שירים"	רולי, אילנה	רוזן, המרמן	7 3 3
נספח ב' - ללא כותרת	ליאורה, רוני	לופיאן, שן-דר	7 3 9
נספח ג' - טופס			7 4 0

702 > Lezli Rubin-Kunda, *Frottage in the Ministry of Agriculture*. 705 > Ronen Siman-Tov, *Official Physical*. 707 > Stacy Kovner, *Untitled*. 709 > Zemer Sat, *Family Album*. 712 > Eliyahu Meydad, *Selected Ceapters in local history*. 714 > Arik Caspi, *Zoom Out*. 720 > Sheri Arnon, *Formal Forms*. 721 > The Truth, *The Right to Work version 3 - Reproduction*. 723 > Eytan Shouker, *Untitled*. 725 > Liora Lopian, Ronni Shendar, *Untitled*. 727 > Tal Adler, *Properganda*. 730 > Yossi Veissid, *Untitled*. 733 > Rolly Rosen, Ilana Hamerman, *Appendix I - "Soldiers in the Land of Ishma'el Stories and Documents"*. 739 > Liora Lopian, Ronni Shendar, *Appendix II - Untitled*. 740 > *Appendix III*.

2004 חלק מהזכויות שמורות ל-SALA-MANCA ולאמנים המשתתפים. המעוניין להעתיק או להפיץ כתב-עת זה או קטעים ממנו, מוזמן לבקש אישור בכתב של היוצרים ושל עורכי כתב-העת.

המערכת

[H]Earat Shulaym is an independent quaterly of contemporary art and literature published by the group of artists, SALA-MANCA. The purpose of the magazine is to temporarily shift the gaze of "the reader" from the dominant culture, which, for the group members, is mostly a marginal culture. The aim is to expose works that were conceptualized far from main existing trends. This magazine is published without any official support.

הערת שוליים הוא כתב-עת עצמאי לאמנות וספרות עכשווים, היוצא לאור מטעם קבוצת האמנים SALA-MANCA. מטרת כתב-העת היא להסיט לרגע את מבטו של היחיד מן המציאות התרבותית השולטת, אשר בעיני חברי המערכת אינה אלא ברובה תרבות שולית. המשימה היא להביא לחשיפה של יצירות אמנות שנוצרו הרחק מן הזרמים המרכזיים הקיימים. כתב-עת זה יוצא לאור ללא מטרת רווח, ללא תמיכה ממסדית וללא פרסומות - מתוך בחירה. גליון זה יוצא לאור הודות ליותר מאלף אנשים שרכשו את הגליון הקודם של הערת שוליים, למעצבים הגרפיים, לאמנים המשתתפים, אשר הסכימו לפרסום יצירותיהם ללא תמורה כספית.

אנו מודים למיכאל קומס על התרגום מערבית של כרוז צה"ל, בעבודתו של מידד אליהו ולהוצאת "עם עובד" על האישור לפרסום קטעים מהספר "משוררים לא יכתבו שירים" (1990, פרוזה אחרת), בעריכת אילנה המרמן ורולי רוזן.

דבר העורכים

< אפשר להשיג את הערת שוליים בירושלים, דרך המערכת בטלפון: 02-6244352. בתל-אביב, ב'מודן-פרוזה' רח' דיזינגוף 163; בתולעת ספרים רח' מלכי-ישראל 9, ובמוזיאון ת"א לאמנות.
< המעוניינים להשתתף בכתב-עת זה או להשיג גליונות אחרים מוזמנים לפנות ל-SALA-MANCA בת.ד. 24169, ירושלים (91240) P.O.Box 24169, Jerusalem (91240) ובדואר אלקטרוני: salamanca00@yahoo.com www.no-org.net

עורכים < לאה מאזאס, דיאגו רוטמן
עיצוב גרפי < אמנון אילוז, ענת דן
עריכה לשונית < זהבית שטרן

התעודה והמסמך כפלטפורמה, כבסיס או כבן-שיח - זהו נושא הגיליון הנוכחי. האמן, המפרק את התעודה ממעמדה הרשמי והסמכותי, במישור הפיזי ו/או הקונספטואלי, פועל פעולה אסתטית של התנגדות לעמדות של כוח, למסדי, לרשמי. הפרט או האמן מעבד את התעודה ומשנה את תפקודה. הוא מחליף בכך את השיח שמציעה התעודה בשיח אסתטי שכנגד, הוא משנה את דרך התפיסה של הרשמי. סמכות אחרת - פואטית, אסתטית או פוליטית - סותרת, מרחיבה או משלימה את התעודה, וחותרת תחת אופייה היבש, הפונקציונלי ואולי הכופה. אלו הם ניסיונות פרטיים לסידור ולעיצוב מחדש, למחזור חזותי, לכתובה מתקנת של ההיסטוריה. הרשמי הופך למקור, למצע להתנגדות; כתב-עת/מגזין/עיתון לאמנות כמסמך תרבות העוסק במסמכים/בתעודות/באמנות (מחקר/ את הלא שייך); כתב-העת כמטא-תעודה¹.

העבודות המוצגות בגיליון הנוכחי משקפות אופני התייחסות שונים לתעודות ולמסמכים. בעבודתו של רונן סימן-טוב משנות מעטפות דואר רשמי של מדינת ישראל את יעדן, והופכות למצע לרישום. הן מביאות דימוי אחר לדימוי הרשמי והמאיים של מעטפות המדינה, ואריאציות אישיות של האמן בדיאלוג עם האיקונוגרפיה הלאומית. תכלית ואסתטיקה אחרת לרישומים של סטייסי קובנר, על דפים מפנקס קבלות של חברת פיליפס, המשנים את תפקידו של המסמך: מן הציבורי והמסחרי לאישי ולאמנותי. בעבודתו של איתן שוקר עובר החוזה בין אמן למוסד אמנות תהליך של אסתטיזציה והנצחה: חוזה בהדפסה בגודל A4, המשקף גם את תפיסתו של מוסד אמנות ואת יחסו לאמן, צולם בצילום סטודיו המשנה את מעמדו - לא רק מבחינה תכנית, אלא גם תפקודית וערכית. החוזה הפרטי והאישי הופך ליצירה בעלת יעד ציבורי, החושפת את מערכות הכוח במסד האמנות מתוך נקודת מבטו של האמן.

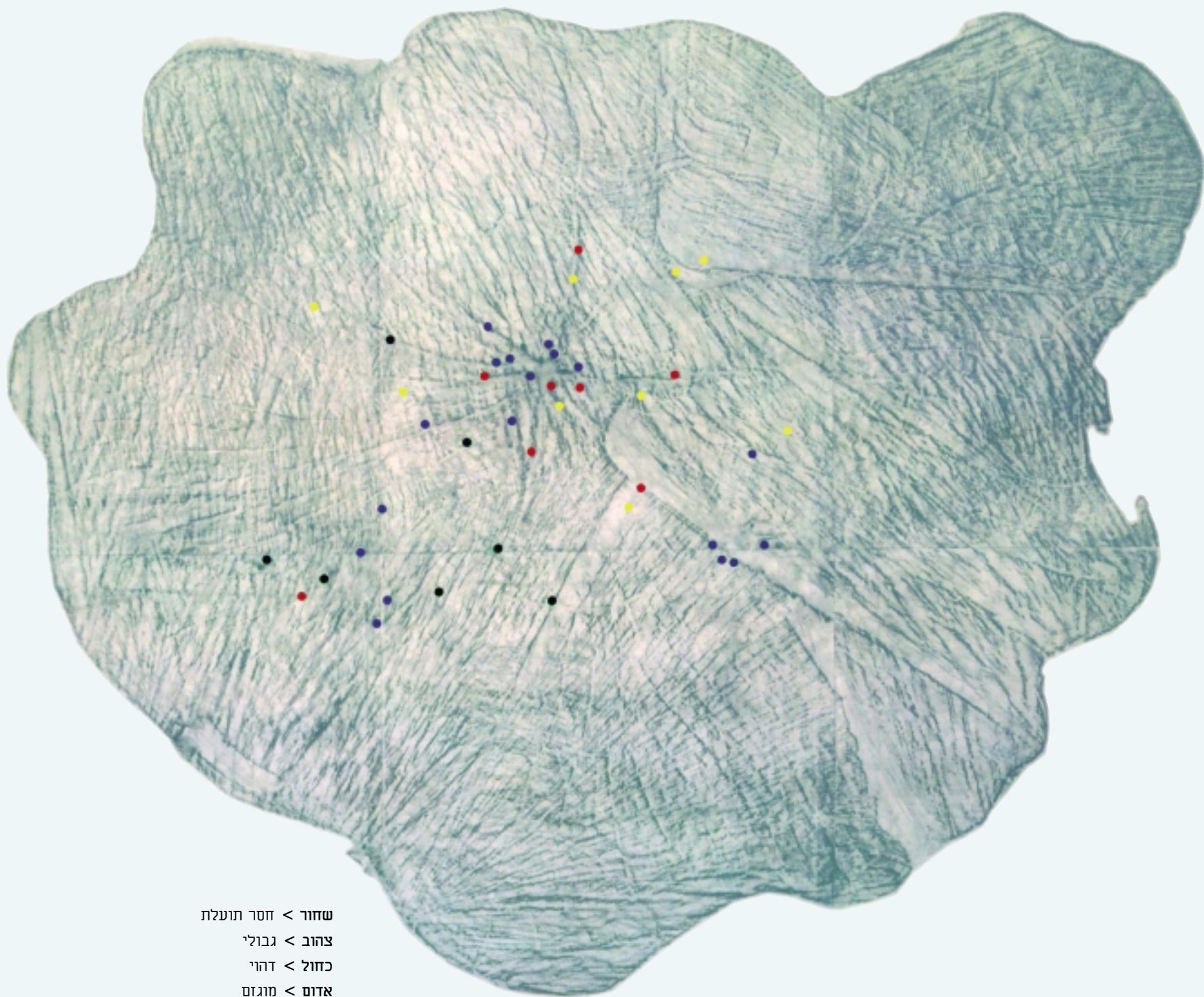
זמר ס"ט, בבחירה איקונוקלאסטית, מציג פרגמנט מן האלבום המשפחתי, כשפני בני המשפחה והדימויים הם כלפי מטה. זו הערה על ההיסטוריוגרפיה המשפחתית, החושפת את הצד שני, הטקסטואלי, הסמוי יותר, תוך הפיכת הערכים בין דימוי לטקסט, בין זיכרון חזותי לבין זיכרון טקסטואלי. מידד אליהו מצליב בין ההיסטוריוגרפיה המשפחתית להיסטוריוגרפיה הציבורית - צילום במכונת צילום של מכתב ההתאבדות של סבו, לצד כרוז של צה"ל המבקש מהפלסטינאים שיתוף פעולה, שעובד חומרית על-ידי האמן והפך ליחיד במינו. כך משתנה ומוצב בשאלה היחס בין עותק למקור, בין יחיד לרבים, בין משפחתי ללאומי. אריק כספי חושף את ריבוי הפנים, את אופני הזיוף, ואת ריבוי המשמעויות של זהות המחותרת היהודיות בתקופת המנדט, דרך התבוננות בתעודות אביו.

בעבודות המתעדות פרטים משניים מחצר סרגיי, בה שוכנים החברה להגנת הטבע ומשרד החקלאות יוצרת לזלי רובין-קונדה תעודות ורישומים מהחצר ומקטלגת אותם תוך שימוש בלשון הביורוקרטית, כשהמסמכים אינם בעלי תכלית מודיעינית אלא אסתטית. רוני שן-דר וליאורה ליפמן מציגות מסמך סודי ופנימי של משטרת ישראל, המזהיר את השלטון הישראלי מפעילותן ה"מסוכנת". המסמך הממוסגר, שנמצא עכשיו בידיהן, הוא ההוכחה לפריצת המערכת. מי חוקר את מי? מי יודע יותר על מי?

הרישומים של יוסי וסיד לקוחים מתוך חוברת הרישומים שלו - תוצאה של רישום אוטומטי, מסמך אישי מול המסמך הממסדי, המחושב, התכליתי. גלויות בשפת התעמולה הפוליטית שטל אדלר יצר והפיץ בירושלים בקיץ 2003, הן מסמך היסטורי המציג את קולות התגובה השונים שקיבל אדלר כתשובה ל80000 הגלויות שהוא הפיץ. שרי ארנון עוסק בדיוקן בפורמט של תמונות דרכון, המערער על האסתטיקה של הדימוי הציבורי והרשמי של הפרט. בפעולת תליית כרזות ברחובות לונדון תחת השם The truth טושטש הטקסט של המסמך ההיסטורי ורק כותרת המסמך ושמו - הבדוי - של החתום על הפעולה נשארים נוחים לקריאה. העבודה מעלה שאלה על סמכות המסמך ומקומו של הפרט הקורא ביחס למידע המוסתר. אין לנו אלא לסמוך כי זו האמת. לצד זה צילומי זירוקס מתוך הספר **משוררים לא יכתבו שירים**, בעריכת אילנה המרמן ורולי רוזן (1990), כהד ותיעוד (צילום) של מסמך (הספר, סיפורי החיילים, התעודות) מן האינתיפאדה הראשונה.

העטיפה הכתומה העוטפת את הגיליון היא ציטטה לעטיפה הכתומה העוטפת את תעודת הזהות הישראלית של אביעד אלברט: פעולה פוליטית של התנגדות יומיומית המודגשת כאן בפן האסתטי, הפורמאלי, הסמלי. במישור הצורני: הגיליון כתעודה, כמסמך המזמין לפרקו - עבודת העיצוב של ענת דן ואמנון אילוז.

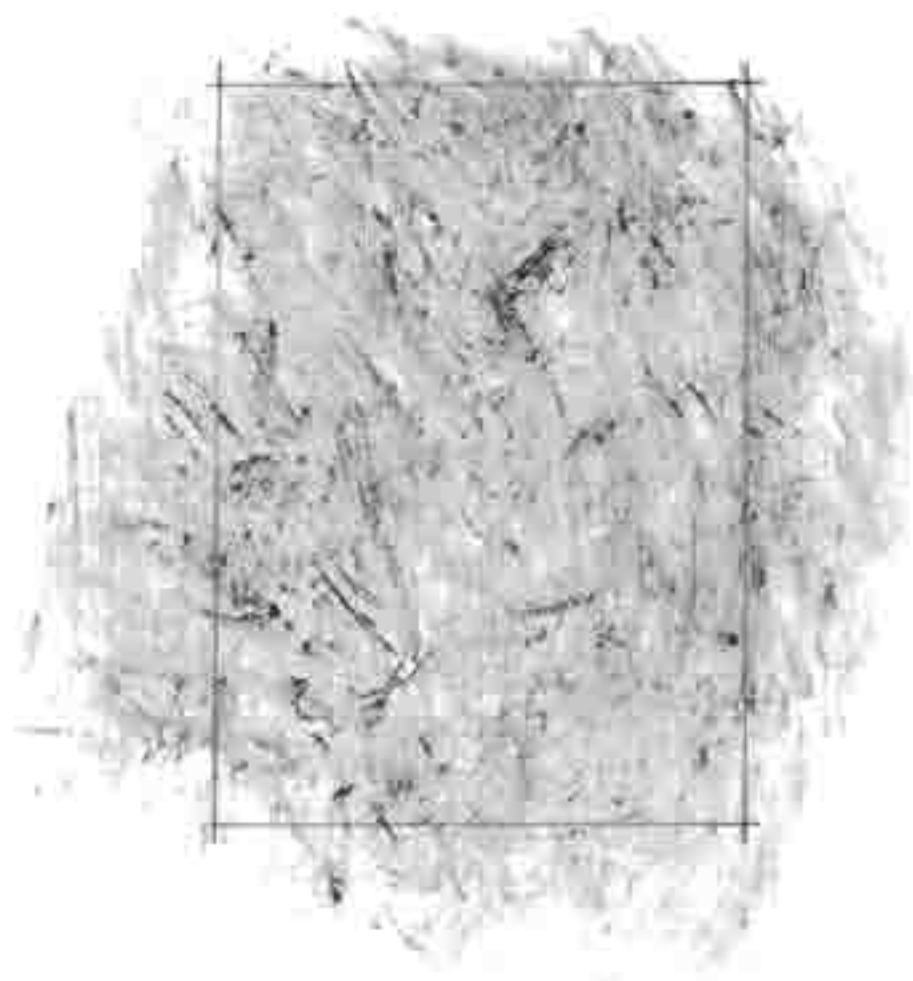
(1) "יפה מאוד, רק איפה הערות השוליים?", הערת שוליים של זהבית שטרן, עורכת לשון של הערת שוליים.

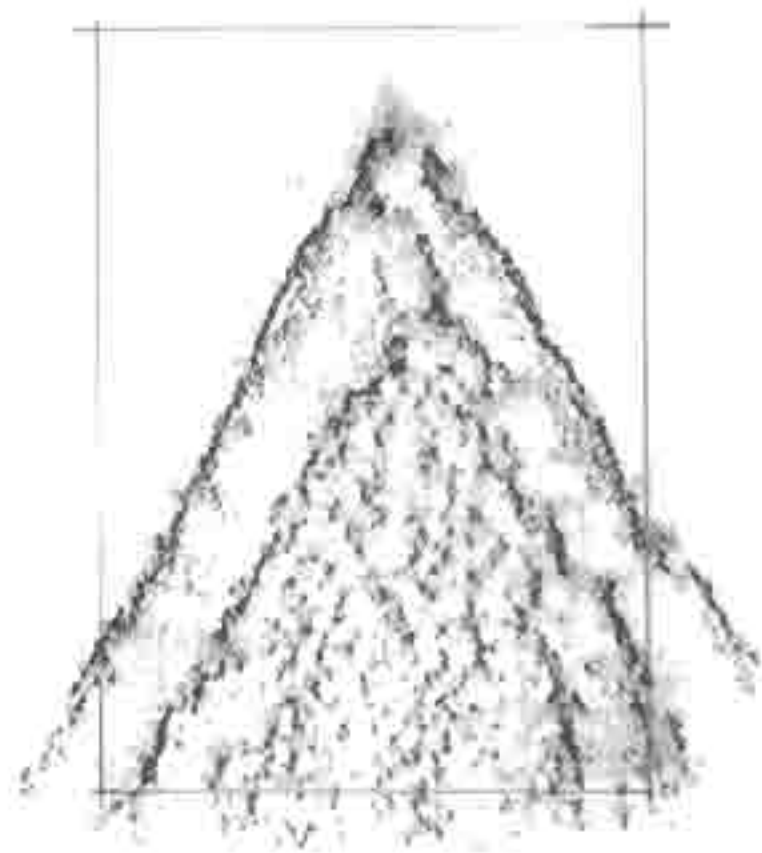
שחזור < חסר תועלת
 צהוב < גבולי
 כחול < דהוי
 אדום < מוגזם

<p>(703) סדרת פרוטז'ים הקולטיים פרטים מכל השכבות החומריות שהצטברו במשך השנים בחצר סרגיי (מאכסניה לצליינים מהאצולה הרוסית, דרך מגורי החיילים הבריטים ועד לסניף ירושלים של החברה להגנת הטבע).</p>	<p>(702) פרוטז' הלקוח מהגזע החתוך של עץ האקליפטוס שעומד בכניסה לחצר סרגיי במגרש הרוסים בירושלים, מקבל צורה של מפה של יבשת לא מוכרת.</p>
---	---

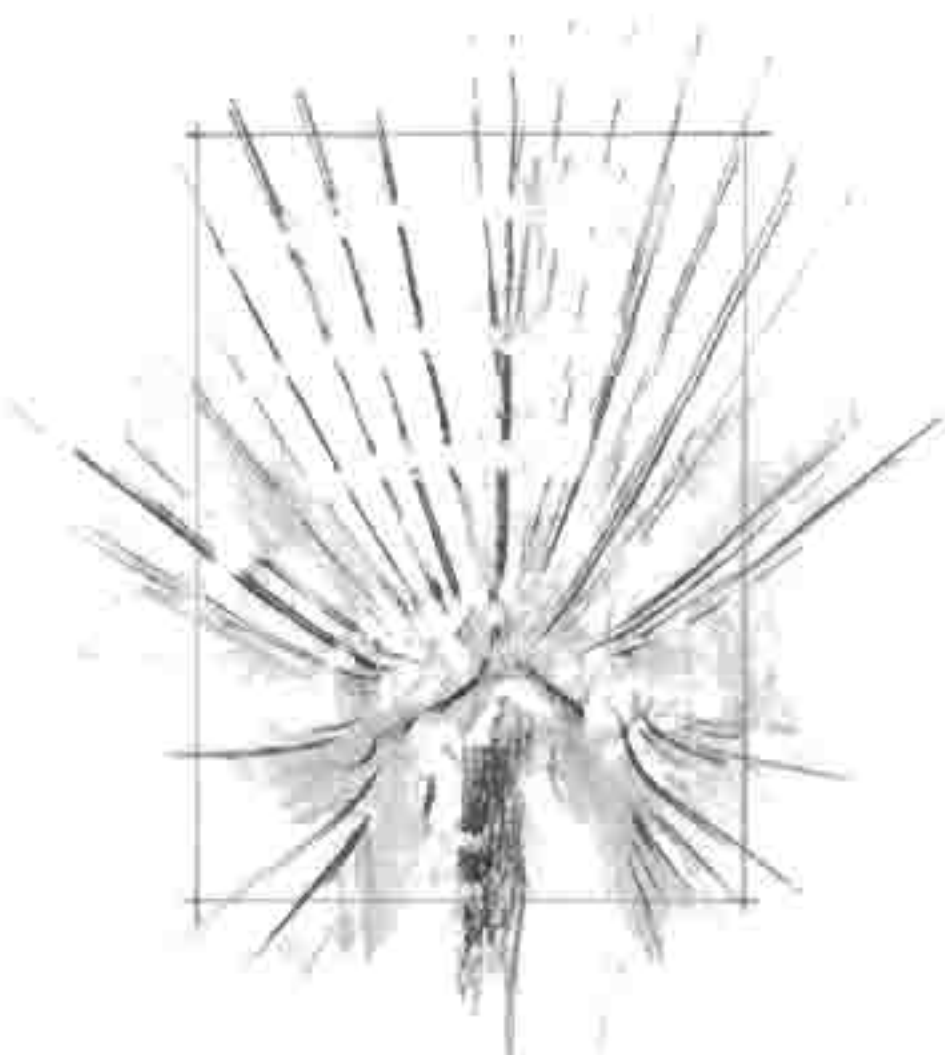
שם העבודה פרוטז' במשרד החקלאות	שם פרטי לזלי	שם משפחה רובין-קונדה
טכניקה עיפרון על נייר שירטוט	מדיום ציור ☐ צילום ☐ רישום ☒ מיצג ☐ מעורב ☐ אחר ☐	

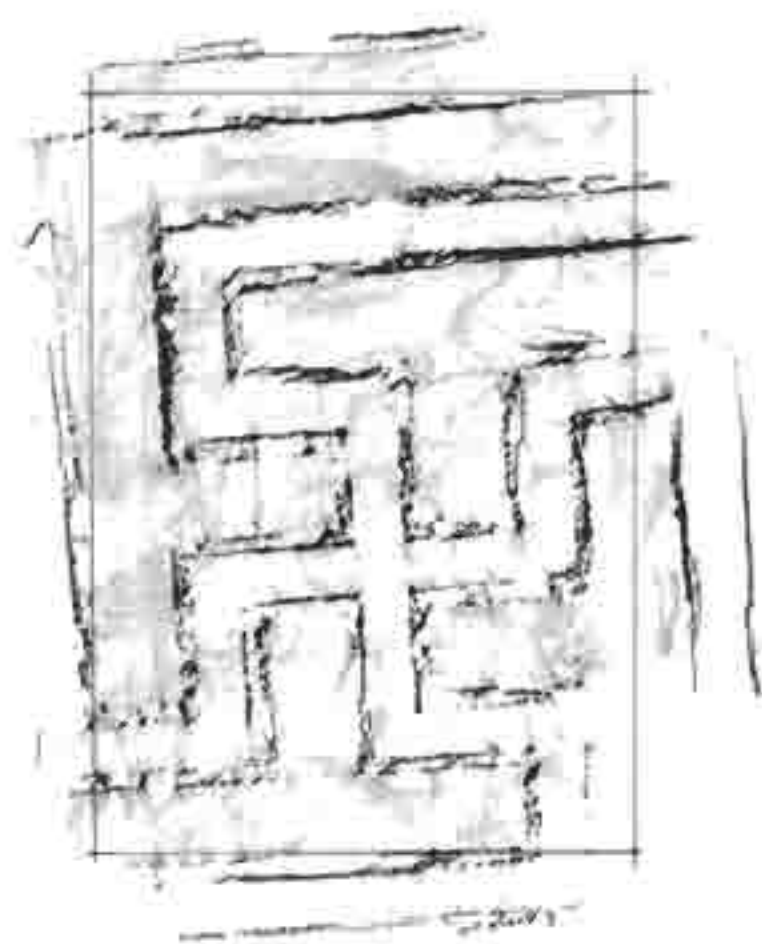
8. ער'מה של ג'אזום

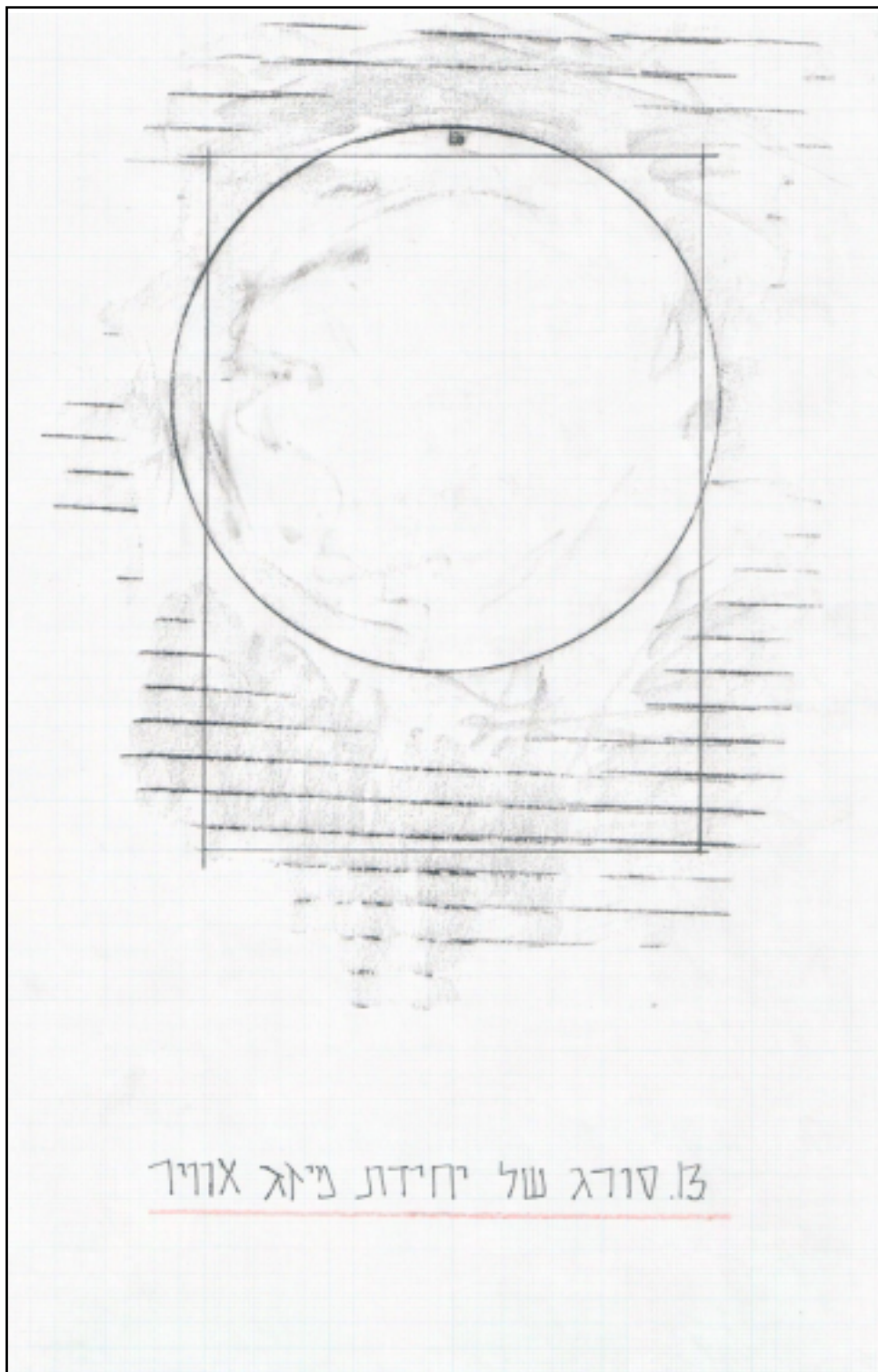
9. און בצדית פערן על
המגדל העגול

8. עליה של דקל

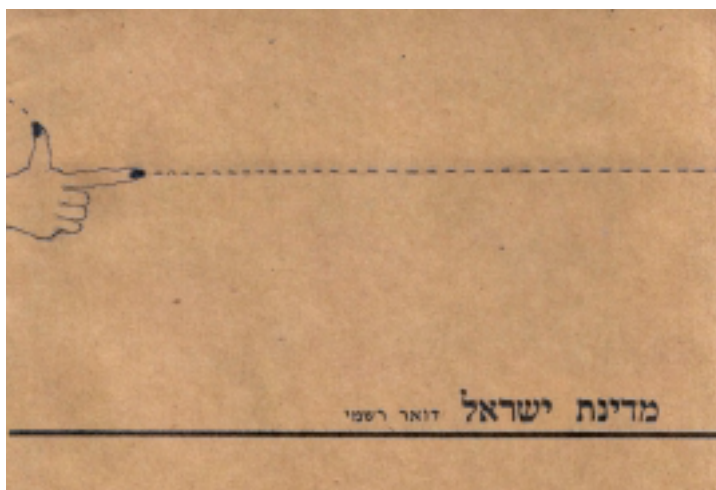
7. בוסים זקודמבי על
הג'י הקדמי ביען העריבה

ברישומים על-גבי מעטפות רשמיות של מדינת ישראל ניראת דמות המחפשת את דרכה, בגישוש או בעזרת נר, כשעיניה מכוסות. הדימוי מזכיר לי את 'תמים', אלת הצדק והחוק מהמתולוגיה, המחזיקה את מאזני הצדק בידיה כשעיניה מכוסות. ידיה של הדמות אינן כבולות, והיא יכולה להסיר את כיסוי העיניים בכל רגע אך איננה עושה זאת. ברישומים נוספים מנסה הדמות לבדוק את יחסה המורכב למקום.

שם משפחה		שם פרטי	שם העבודה
סימן-טוב		רון	פיסי ממלכתי
מדיום			
☐ ציור	☐ צילום	☒ רישום	☐ מיצג
		☐ מעורב	☐ אחר
		טכניקה	רישום בעט כדורי

1107

שם השכר	מס' חברה	שנה	דף	מס' השכר
ש"י נתיב	181	84	1	3501-7

מס' שורה	מס' סקדה	חשבון נגדי	ס ר ט י ם			חובה	זכות	י ת ר ה
			ת א ר ר	א ס פ כ ת א	ת א ר י ר			
1							*****.00	
2		11010	י ת ר ה	627157	11.04.84	4,620.00	4,620.00	*****4,620.00
3		11010	ש"י ק 103	627157	11.04.84			*****.00

אורה

שירותי מחשב ומיכון
נצ 580940

חברות

שם משפחה	שם פרטי	שם העבודה
קובנר	סטטיסי	ללא כותרת
מדיום		
☒ ציור	☐ צילום	☐ רישום
☐ מיצג	☐ מעורב	☐ אחר
טכניקה		

סטייסי קובנר

ם האב 9691 בקור [?] לצילי 6121111001 7491 יוני פוטו גאולה צפניה 62 ירושלים
 Zaklad Potograficzny E. Katz Piosk Kosciuszki 24 1923.VI.23, Sar
 PLACE STAMP HERE 3191 לאבא ARD XXX Velox דב יצחק ד"ש לשרה ובין
 יום כלולות ילדינו מרוחמה ויצחק בח' אדר תשל"ה 423 חתונת רותי ועמוס 6305.72 III.1973
 30. POST CARD CARTE POSTALE 24.7 לאבא... מאת רבקה ודוד kodak
 72. Correspondance Carte Postale Adresse V.26 יצחק אמא דוד גרינשטיין
 [?] דוד גרינשטיין [?] הרשל צוקרמן 0000 סוניה אברמוביץ 00 משה
 00 שבתאי זריצקי 0 [?] 0 אפרים ניסנבויים 0000 לובה אברמוביץ 00 Ergo01213
 אליק הנחמד מראובן חג הפסח תש"ה Photo Dmut פוטו פ. ליברך Photo F. Librach
 Velox סטודיו לצילום י. פרילך ק. מוצקין רח' השופטים 13 לסבתא שרה וסבא ברוך משיין
 2/1 3 חודשים) Adresse Correspondance POST CARD CARTE POSTALE
 קופרמן פוטו-סטודיו פ. ספוזיניקוב תל-אביב רח' התבור 62 Southland Studio
 2455 46 Rachele + Martys wedding 2206 Dayton Blvd. Chattanooga 5, Tennessee
 9.5.30 [?] July 12, 1970 חתונת הזהב של תמר ומתיתיהו 9391-9891 This Paper is Manufactured
 0707781551 By kodak Polaroid 49-34 לאבא [?] שלי מאיתן סט ויוסף פוקסמן on the roof outside my
 1123. J. Tyraspolsky Lodz Piotraowska Tel-1123 apartment. 1182 ALON FOTO FILMOWY
 תמונה היא תמונתה של גב' שרה סט 85.6.3 איך שיק מיינע פאטאגראף צום
 Post Ca Carte Pos [?] ... פרגמנצ'יק ירושלים, רח' בן יהודה 13 79651 לבני דוד איתן
 14.21.61 קריית חיים זעליג זד-וואלע 13.8/61 לחברי ניסן סט להיותו [?] לזכרון נצח 3 9/8
 card address only [?] 72 אקטאבער 0391 Warszawa Grantezna RECORD Fotografija Artystyczna
 No 10 Phorographie Instalt MODERN Bialystok, Linden-Ecke Erbsen Str. No
 מ'אב תרפד באסאנאוויטש [?] אח של חיים - אח נוסף בטבריה 19 11/ Lodz d, סוניה אברמוביץ
 Zaklad Fotograficzny B. Szmuklarowsky Zdunskawola לאסתר התחלנו לבנות בנין הגברת יושבו
 יוסף שמואל יוסף חיפה 4/3 אלי איתן שרה שמואל יוסף ניסן סט POST CARD CARTE POSTALE
 פון גיטל [?] חנה 6291 שרה נס ציונה [?] חנה 1291 לכב' משה סט מזכרת מטקס הורדת [?] ניסן סט
 של העובדית העבריים בא"י התאגדות לתרבות גופנית סניף חיפה הפועל 504 נחמה
 POLAROID 0707781551 [?] 24/VIII/30 שרון נולדה 9/11 שוקל 804.3 זמר 7/1 0791 [?] שמואל יוסף "STELLA"
 Lod עם איז אביסל פאעטיש נאר עס שאד נישט ... מיטן אויבעשטענס הילף וועט מעטאפאריש ווערן לכבוד מיין חברתו
 Sigmunt-Zduny מולה צוקרמן [?] 1914 Ergo 59414 מזכרת מכנר זץ סטודיו לאמנות א. שמידו
 ויפה, רחוב החלוץ 53

ם האב 9691 בקור [?] לצילי 6121111001 7491 יוני פוטו גאולה צפניה 62 ירושלים
 Zaklad Potograficzny E. Katz Piosk Kosciuszki 24 1923.VI.23, Sar
 PLACE STAMP HERE 3191 לאבא ARD XXX Velox דב יצחק ד"ש לשרה ובין
 יום כלולות ילדינו מרוחמה ויצחק בח' אדר תשל"ה 423 חתונת רותי ועמוס 6305.72 III.1973
 30. POST CARD CARTE POSTALE 24.7 לאבא... מאת רבקה ודוד kodak
 72. Correspondance Carte Postale Adresse V.26 יצחק אמא דוד גרינשטיין
 [?] דוד גרינשטיין [?] הרשל צוקרמן 0000 סוניה אברמוביץ 00 משה
 00 שבתאי זריצקי 0 [?] 0 אפרים ניסנבויים 0000 לובה אברמוביץ 00 Ergo01213
 אליק הנחמד מראובן חג הפסח תש"ה Photo Dmut פוטו פ. ליברך Photo F. Librach
 Velox סטודיו לצילום י. פרילך ק. מוצקין רח' השופטים 13 לסבתא שרה וסבא ברוך משיין
 2/1 3 חודשים) Adresse Correspondance POST CARD CARTE POSTALE
 קופרמן פוטו-סטודיו פ. ספוזיניקוב תל-אביב רח' התבור 62 Southland Studio
 2455 46 Rachele + Martys wedding 2206 Dayton Blvd. Chattanooga 5, Tennessee
 9.5.30 [?] July 12, 1970 חתונת הזהב של תמר ומתיתיהו 9391-9891 This Paper is Manufactured
 0707781551 By kodak Polaroid 49-34 לאבא [?] שלי מאיתן סט ויוסף פוקסמן on the roof outside my
 1123. J. Tyraspolsky Lodz Piotraowska Tel-1123 apartment. 1182 ALON FOTO FILMOWY
 תמונה היא תמונתה של גב' שרה סט 85.6.3 איך שיק מיינע פאטאגראף צום

נצח 3 9/8 Fotografij עלותה לארץ	שם משפחה		שם פרטי		שם העבודה		
	ס"ט		זמר		אלבום משפחתי		
מדיום		צילום		רישום		מיצג	
ציור		מעורב		אחר		טכניקה	

Handwritten notes on a piece of paper, possibly a receipt or ledger entry.

Handwritten notes on a piece of paper, possibly a receipt or ledger entry.

Handwritten notes on a piece of paper, possibly a receipt or ledger entry.

Handwritten notes on a piece of paper, possibly a receipt or ledger entry.

Handwritten notes on a piece of paper, possibly a receipt or ledger entry.

Handwritten notes on a piece of paper, possibly a receipt or ledger entry.

Handwritten notes on a piece of paper, possibly a receipt or ledger entry.

Handwritten notes on a piece of paper, possibly a receipt or ledger entry.

Handwritten notes on a piece of paper, possibly a receipt or ledger entry.

Handwritten notes on a piece of paper, possibly a receipt or ledger entry.

Handwritten notes on a piece of paper, possibly a receipt or ledger entry.

Handwritten notes on a piece of paper, possibly a receipt or ledger entry.

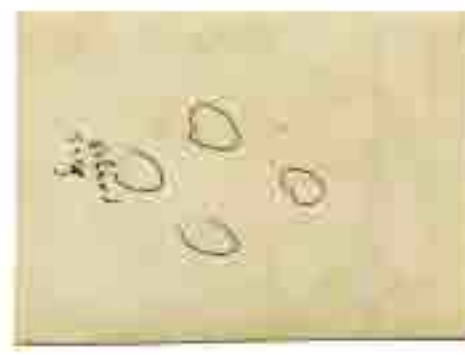
Handwritten notes on a piece of paper, possibly a receipt or ledger entry.

Handwritten notes on a piece of paper, possibly a receipt or ledger entry.

Handwritten notes on a piece of paper, possibly a receipt or ledger entry.

Handwritten notes on a piece of paper, possibly a receipt or ledger entry.

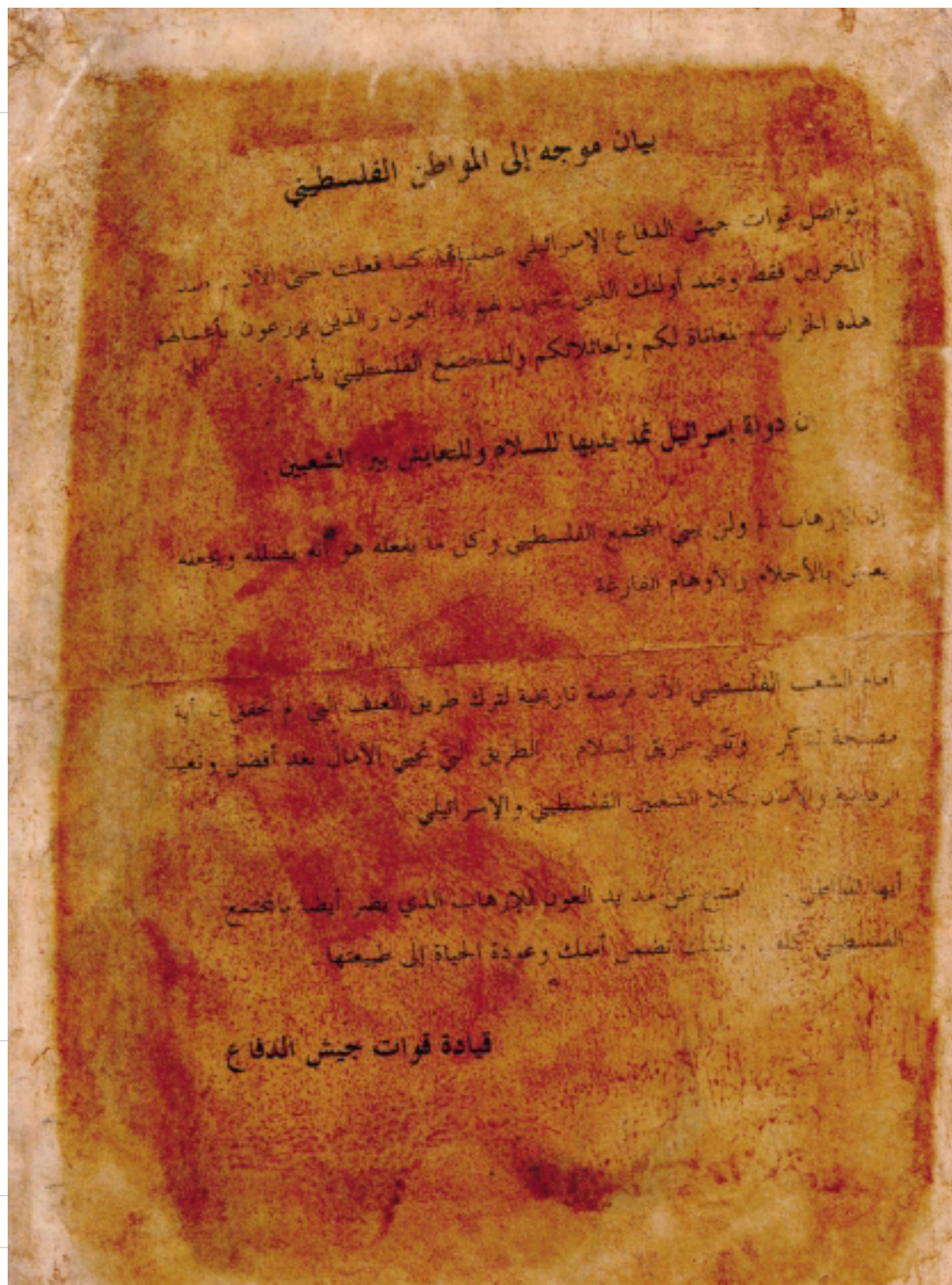
Handwritten notes on a piece of paper, possibly a receipt or ledger entry.

לא ידעתי שאתה חוזר
 אני החלטתי לסיים לך לחיי
 בשבילי לך שני כדורים שאני מקווה שזה
 יספיק כדי שגוי אוקיי ואתה
 עברה אצל תאמיא את עצמך כי את אגית
 ומצוי יותר מה שאולי יצא
 אולם זהו רצוני אולי נכשלת כי זה לא
 ואולי מקווי שהיה אני אצל
 עברה אני הנארני לקטן מה לאגית
 בקשר לכסף ומונה זה התחנן
 עברה וקרה אני מקדש אתך לא להתאגר
 חלו יותר את השונה
 ומה שנוצר לקדורה אחקקאי הפאחים
 אני שם ואתה רך ונדרכו איתך
 אוקי לסדר את העניינים
 יורה וקרה אני יודע אתך
 שגורני לולדים שלא יתעצרו אצלכם
 ידע מקו רך שבו לכם תצטרכו אודתי
 מהחם להצדק
 קצת אני נכרז אתך כרבת נכח
 וגם מהילדים שלי ואחיותי
 בקובוצה את הילדים
 אחי האוהב איתך אתך
 תשמרי יותר זה לא תפסת
 חלב קואמי

(712) מכתב מאוסף משפחתי, אמצע שנות ה-70, צילום זירוקס.
 (713) כרוז שפורסם והופץ ע"י צה"ל לאוכלוסייה הפלסטינית ברצועת עזה בתקופת השליטה הצבאית, 2003, נייד מעובד.

שם משפחה	שם פרטי	שם העבודה
אליהו	מידד	פרקים נבחרים בהיסטוריה מקומית
מדיום		
☐ ציור	☐ צילום	☐ רישום
☐ מיצג	☐ מעורב	☒ אחר
טכניקה		

גילוי דעת המופנה לתושב הפלסטיני

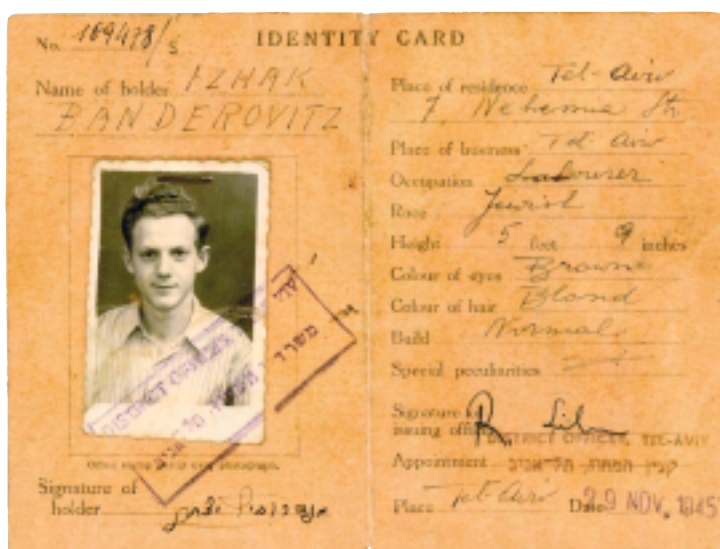
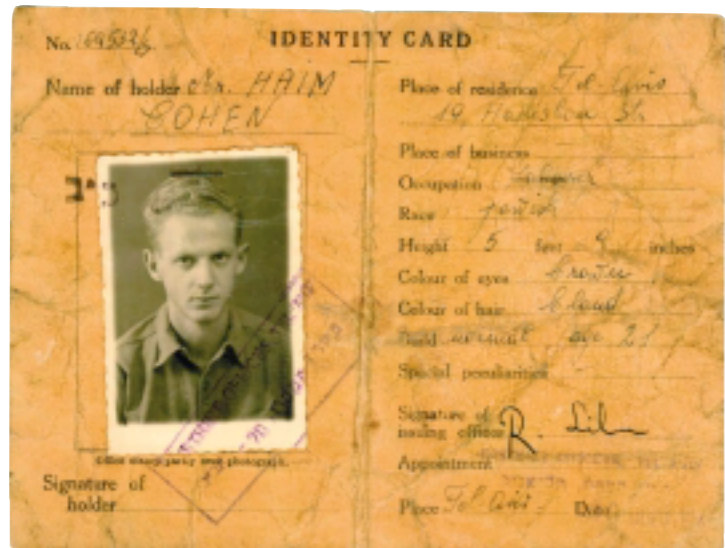
כוחות צבא ההגנה לישראל ממשיכים בפעולותיהם, כפי שעשו עד עתה, נגד המפגעים בלבד ונגד אלה המושיטים להם יד לעזרה ושזורעים בפעולותיהם הרס וסבל לכם, למשפחותיכם ולחברה הפלסטינית בכללה.

מדינת ישראל מושיטה את ידה לשלום ולדו-קיום בין שני העמים.

הטרור לא בנה ולא יבנה את החברה הפלסטינית. כל שהוא גורם אינו אלא לסמא אותה ולגרום לה לחיות בחלומות ובדמיונות שווא. לפני העם הפלסטיני עומדת כעת הזדמנות היסטורית לנטוש את דרך האלימות, שלא הביאה לו שום תוצאות ראויות, ולאמץ את דרך השלום, הדרך שמחיה את התקווה למחר טוב יותר ומחזירה את הרווחה והביטחה לשני העמים, הפלסטיני והישראלי.

תושב יקר, הימנע מלהושיט סיוע לטרור שמסב נזק גם לחברה הפלסטינית כולה. כך תוכל לערוב לבטחונך ולהשיב את החיים למסלולם.

מפקדת כוחות צבא ההגנה

1994 בנו יוצר קלפי משחק מתעודות הזהות המזויפות שלו במהדורה של 94 קלפים.	1927 נולד יהונתן יצחק מנדל.
2000 בנו מציג את משחק הקלפים בגלרית גרוס בתל-אביב.	1936 משפחת מנדל מהגרת לפלסטטינה (יהונתן יצחק רשום כיליד הארץ).
2001 נכדיו משחקים בקלפים בביתם אשר בבאר-שבע.	1944 יהונתן יצחק, המכונה ג'ינג'י, מצטרף לאצ"ל.
2003 בהרצאת אמן פותח בנו את הצגת הקלפים במילים: "אבא שלי היה מחבל".	1947 יהונתן יצחק נפצע בנווה-צדק בתל-אביב.
	ברישומי ביה"ח מופיע כיהונתן יצחק כספי.
	1977 ילדיו משחקים עם תעודות הזהות שלו.
	1989 יהונתן יצחק כספי נפטר.

שם העבודה	שם פרטי	שם משפחה	
זומאאוט	אריק	כספי	
טכניקה	מדיום ☐ ציור ☒ צילום ☐ רישום ☐ מיצג ☐ מעורב ☐ אחר ☐		

No. 169532 1/2

IDENTITY

Name of holder Mr. HAIM
COHEN

Office stamp partly over photograph.

Signature of
holder

No. 169558/S

IDENTITY

Name of holder Mr. JONATHAN
GLIKMAN

Office stamp partly over photograph.

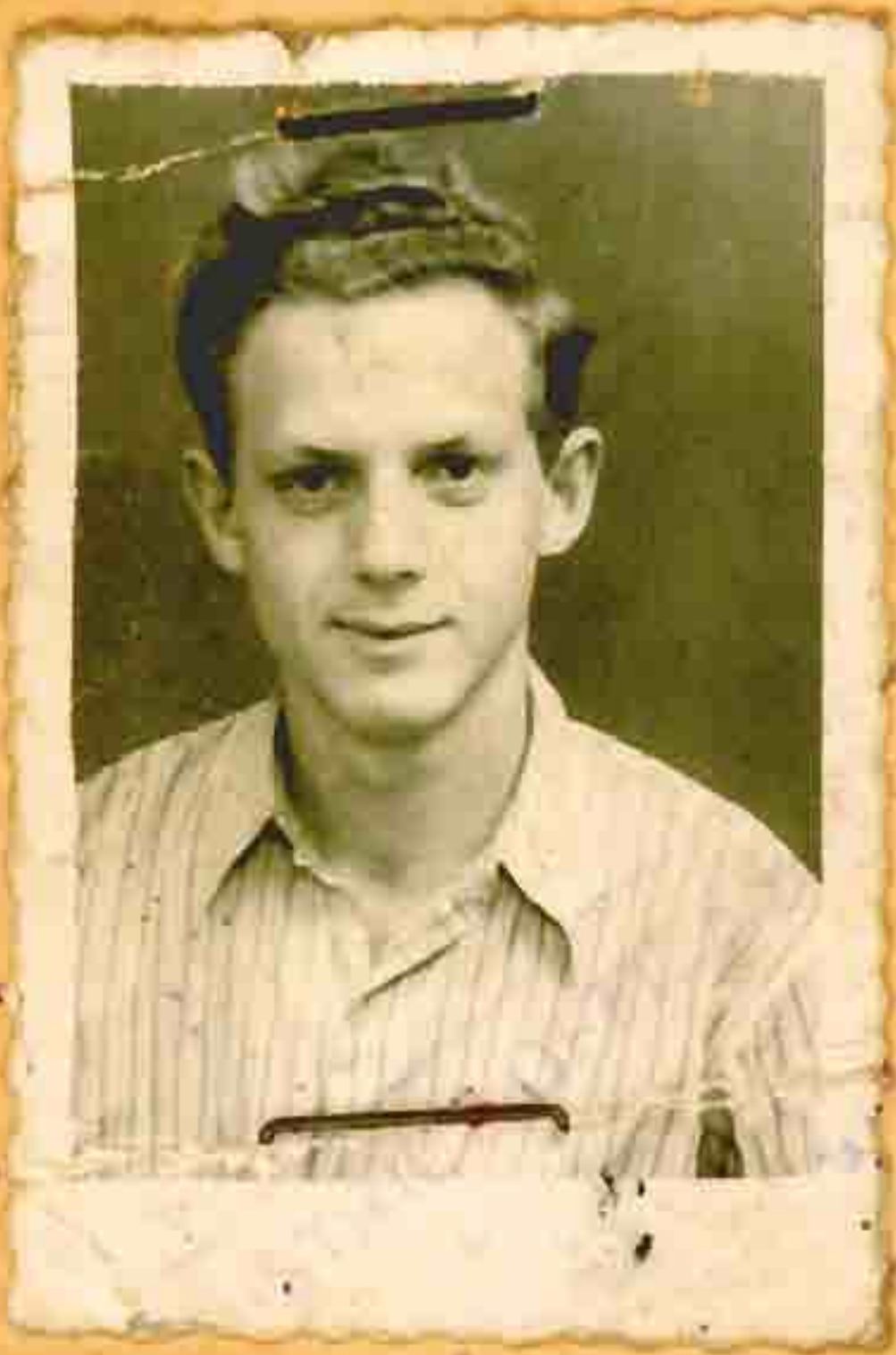
Signature of

RECEIVED
MAY 19 1945
DALLAS
OFFICE OF THE
DIRECTOR

No. 109142/S

IDENTITY

Name of holder: Goldman
Jonathan

Office stamp partly over photograph.

Signature of

No. 109478/S

IDENTITY

Name of holder AZHAK

BANDEROVITZ

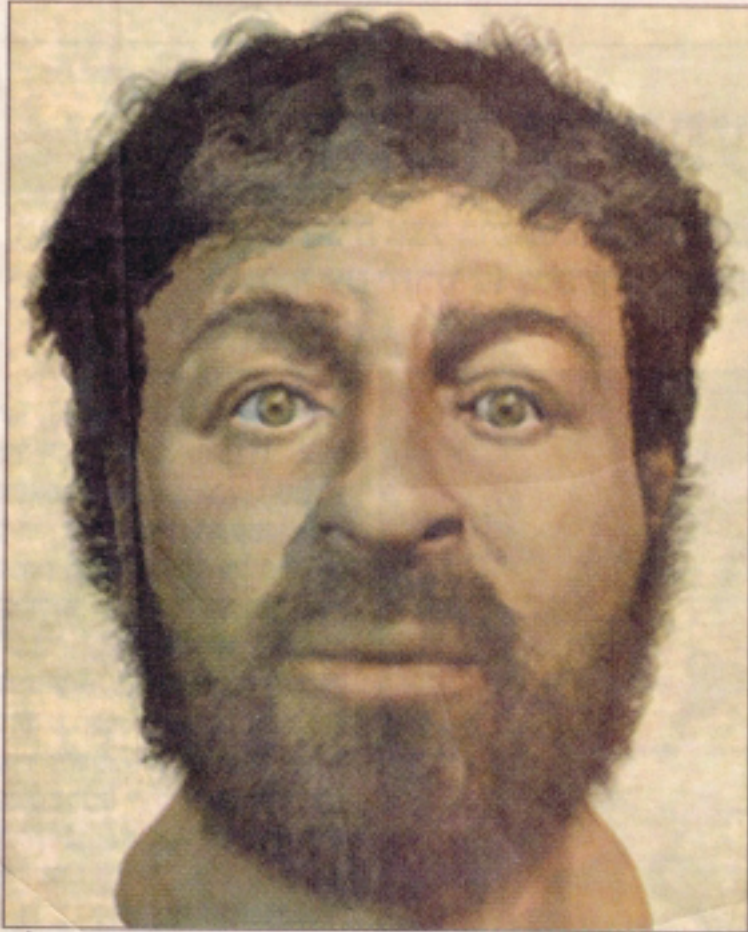
Handwritten in red ink:

- 77025
- 77025

Office stamp partly over photograph.

Signature of holder

Handwritten signature in red ink: אבי פוליאן

שתוארה עד כה

א גדול

האלוהים, הסביר כי
 שתמשנו במדעי הארץ
 האנטומיה, ולא בפר
 ת, הדי שחזר הדיוקן
 של ישו שנוצר אי
 לא פניו של ישו,
 זו ממש בגולגולת
 וחדת מוצא כדי
 ד ישו נראה".
 ניהיה לספידה,
 יעות סמלים,
 לוב אותיות
 האיסוד
 ינתו של
 הנצרות
 יצוגים
 של

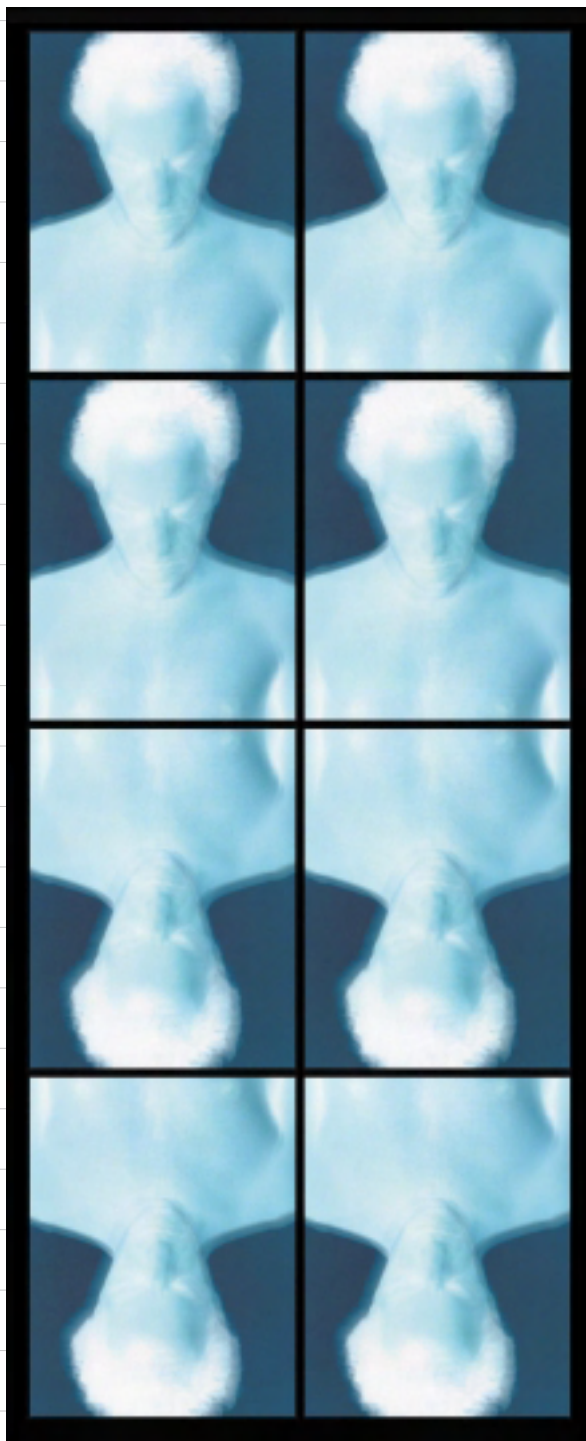
דיוקנו של ישו. הנולגולת שבה השתמשו לשחזור נמצאה בירושלים

כמלך של גן עדן, ולכן צויר
 מעורב וממכותי יותר, וכן ללא
 כמו אצילים רומים רבים.
 הכנסייה הביזנטית הערר
 פה תמיד להציג את ישו מזוקן,
 ועד המאה ה-12 הפכה המסורת
 הזו לשלטת הן במזרח והן
 במערב.

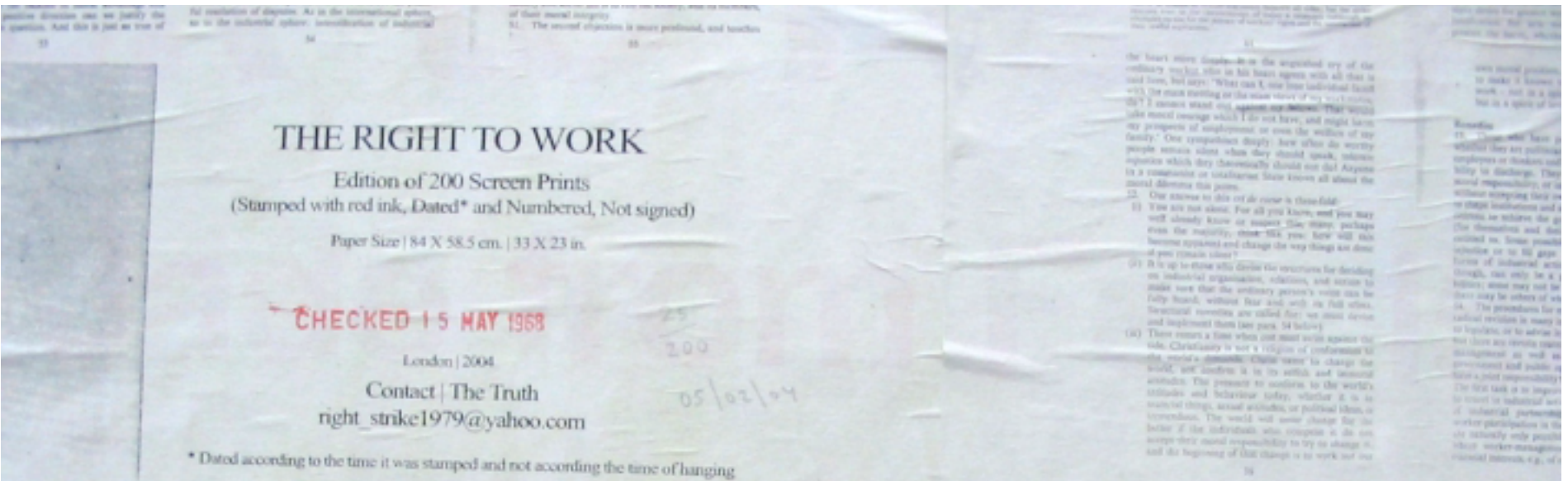
דיוקנו החדש של ישו מאת ריצ'רד ניב מאוניברסיטת מנצ'סטר, מומחה לזיהוי פלילי. "דיוקנו של ישו, כפי ששוחזר באחרונה על-ידי חוקרים, שונה מאוד מדמותו כפי שנדפסה במסורת הנוצרית לאורך מאות שנים. [...] הסאנדיי טיימס מדווח כי ישו כפי שיוצג ב-BBC הוא בעל פני איכר רחבים, אף גדול, עור כהה ושיער קצר ומתולתל. זאת, בניגוד לאופן שבו הוצג עד כה על-ידי אמנים - אדם בעל פנים עדינים וחיוורים."

[מתוך "ישו היה שחום בעל מבנה פנים רחב ואף גדול", הארץ, 28.3.01]

שם משפחה	שם פרטי	שם העבודה
מדיום		
☐ ציור	☐ צילום	☐ רישום
☐ מיצג	☐ מעורב	☒ אחר
טכניקה		

שם העבודה טפסים פורמליים	שם פרטי שרי	שם משפחה ארנון	
טכניקה צילום דיגיטלי	מדיום ציור ☐ צילום ☒ רישום ☐ מיצג ☐ מעורב ☐ אחר ☐		

...forward, concerned.

...the hospital has closed to all but our staff.

...has been so clear and adequate in its response to us.

...is to supply all the services, it will be taken and while in they are given and legislative changes of they are by people with a firm belief.

The dignity of 'workers'

8. Part of the difficulty is that there is no single form of strike, instead, there are many types of 'industrial action', the protest and non-cooperation, the stop, 'locking' an individual in 'Cormery' or 'locking' a firm, the symbolic strike, the hunger or 'locking' of a unit, the symbolic strike, as well as the strike by means of a walk-out and walking off the job. The explanation of industrial action is found in the fact that the explanation of industrial action is found in the fact that the explanation of industrial action is found in the fact that...

...of their moral integrity.

...The second objection is more profound, and touches of their moral integrity.

...of their moral integrity.

...The second objection is more profound, and touches of their moral integrity.

פרייט קסט "הזכות לעבוד" מורכב מ-200 עותקים של הדפסי רשת, המכילים פריסה של הספרון "הזכות לשבות" (אנגליה, 1979).¹ כל אחד מהעותקים ממוספר, מתוארך ומוטבע בזחומת אדומה, אך אינו חתום. הדפסים מיועדים לתלייה ברחובות ולונדון, בדרך כלל על לוחות מודעות. עד כה נתלו כ-60 הדפסים.²

הדפס מהווה פריסה מחדש של הטקסט על גבי משטח אחד, העמדה (ארגון) שונה של הדפים, שכבר אינם מאוגדים כספרון. התלייה מהווה פריסה של הדפסים בצפיפות, זה לצד זה, במתחם הציבורי; צפיפות היוצרת הרגשה של רפטטיביות בצורה דומה למתרחש בתוך ההדפס עצמו. הטקסט מאבד את משמעותו ולצופה לא נשאר אלא להאזן בכותרות של הטקסט או בכותרת של העבודה עצמה. כותרות הסותרות את עצמן, דבר המעמיד את אמינות העבודה בספק.³

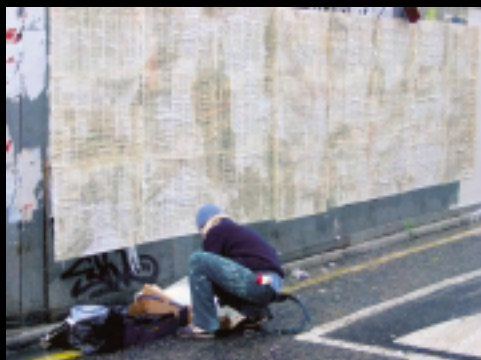
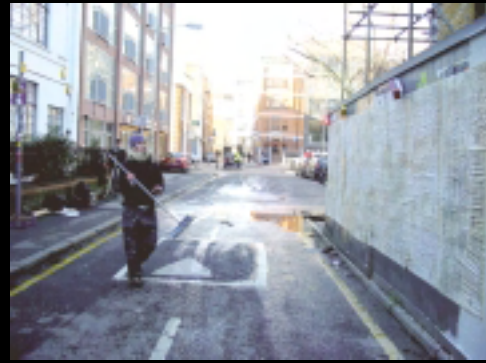
הגרסה הנוכחית של העבודה מהווה צעד נוסף בהפצת הטקסט ששוב מאבד את משמעותו ו"מתכווץ" על-מנת להתאים לפורמט העיתון, דבר המחזק את מעמדו כאימג' ומאלץ את הקורא להאזן בכותרות ובטקסט הנוכחי. האמת (The Truth) פונה לקוראים לשכפל את ההדפס ולהמשיך להפיצו. (תרגום מאנגלית: ניצן תו קייני)

1) טקסט שנכתב על ידי The Catholic Truth Society על השאלה המוסרית בקשר לשביתה, היבטים משפטיים והיסטוריים והאם מותר לשבות.

2) נכון לאפריל 2004.

3) האמת (The Truth) נשבע בעבר שלעולם אינו משקר.

שם משפחה	שם פרטי	שם העבודה
	האמת	הזכות לעבוד, גרסה 3 - רפרודוקציה
מדיום		טכניקה
☐ ציור ☒ צילום ☐ רישום ☐ מיצג ☐ מעורב ☐ אחר		צילום דיגיטלי של הדפס רשת

איתן שוקר & אלדד סידור
סמטת הש"ך 7 ת"א 66079
טל: 03/6820339
פקס: 03/6811659
www.studiosc.co.il
E-mail: info@studiosc.co.il

לכבוד: מוזיאון ינקו-דאדא
עבור: רעיה זומר

14 בינואר 2002

הנדון: תשובה למכתבך מיום 14 בינואר 2002

שלום רעיה,

בהמשך למכתבך, ראשית, חוזה ההשאלה הועבר אלינו ימים ספורים לפני שהעבודות נלקחו מהממסגר שלנו. בגלל עומס עבודה, התפננו לקרא את החוזה מספר ימים לאחר שהעבודות נלקחו. מסירת העבודות על ידנו אינה מהווה הסכמה להשאלה בתנאי החוזה שלכם, והראיה היא שלא חתמנו עליו. שמחנו על התייחסותכם להערותינו. על מנת שנוכל לחתום על חוזה ההשאלה שלכם, אנו מצפים שיערכו בו שינויים כפי שהם משתמעים ממכתבך:

1. שינוי סעיף 11 לגבי שימוש מסחרי (מלבד הקטלוג-לוח שנה).
על פי ניסוח הסעיף כפי שהוא מופיע כיום, המוזיאון יכול להדפיס לדוגמא, פוסטרים של עבודותינו בכל עת ולמכור אותם באמצעות סוכן בארץ ובחו"ל, ללא בקשת רשות מאיתנו, ומבלי שנוכל לדרוש כל חלוקה ברווחים ממכירות אלו. כלומר זכויות היוצרים על העבודות עוברות בפועל אליכם.

שם משפחה	שם פרטי	שם העבודה
שוקר	איתן	ללא כותרת
מדיום		
☐ ציור	☒ צילום	☐ רישום
☐ מיצג	☐ מעורב	☐ אחר
טכניקה		
שקופית 4x5		

2. הוספת סעיף בו תופיע תקופת ההשאלה, ומועד החזרת העבודות.
כמו כן, התחייבותכם על תשלום עבור הובלת העבודות בחזרה
אלינו.

על פי עדותם של אמנים, קולגות שלנו, מוזיאונים בארץ אינם מודרזים
להחזיר את העבודות בסיום התערוכה ולפעמים משלוח העבודות מתעכב
בחודשים ואף בשנים. מאחר ואנו מצינים ומזכירים את העבודות באופן
שוטף, עיכוב כזה נורם לנו להפסדים.

3. לגבי הערתנו במכתב הקודם בה כתבנו: "אנו מוותרים על הצעתכם
הנדיבה לממן את ההגדלות והמסגור בתמורה להשארת העבודות
אצלכם."

אנו יודעים ומבכים את מצב התקצוב הדל של המוזיאונים בארץ
ומקווים שהמצב ישתנה. אנו גם מעריכים את ניסיונך לסייע לנו ע"י
הפקת ההגדלות והמסגור מתקציב קרן הרכישות של המוזיאון
בתמורה להשארת העבודות אצלכם. אנו עדיין מסרבים להצעה, שכן
מחיר השוק של עבודותינו, נכון להיום, עומד על \$ 1500 + מ.ע.מ.

4. היינו שמחים לו הייתם מוצאים לנכון להגיב ולעדכן סעיפים
נוספים, המהווים, לדעתנו, תעודת עניות לפורום המוזיאונים. עם
זאת לאור הנסיבות ולוח הזמנים הקצר, נסתפק בשינויים אליהם
הסכמתם, ובלבד שיופיעו בחוזה המעודכן.

גם אנו מקווים שהדיאלוג בינינו יוביל לדרך בה העבודות יוצגו בסופו
של דבר בתערוכה.

בברכה,

איתן שוקר & אלדד סידור

כהנא חי. קפטן ג'ורג'. אדגר ג'יי הובר. טלטולים. בג"ץ. בצלם. סלקום. אהוד יערי. ואנונו. שטאזי. מקרתיזם. שתף פעולה או תאבד את ההכנסה. יוסי וולפסון. שי. תומר ממשד ראש הממשלה. זיו. אלדד. אבו כביר. אתם על פי תהום. אתם תחת זרקור. ראו הוזהרתם. אנו יודעים עליכם הכל. אנו יודעים איפה היית. אז את הולכת למועדון הזה בנמל, אולי ניפגש שם?. אז את גם מלוכלכת כמו יונתן. מיקדו. תמר פלג. אשר אריקמן. מורן כהן. יוסי הקטן. פנטא. אז מה את חושבת על הציונות? על טרנספר? אני יודע מה את חושבת על פיגועים. עם מי את נפגשת? מה את עושה בשטחים? צפון תל אביב. מסעדת צנובר. מגן ולא יראה. סרק סרק סרק. את נאיבית. ינצלו אותך. אפשר להזמין אותך לכוס קפה? סוכנים. ציטוטים. כרמי גילון. ליעד קנטרוביץ'. עוגת קצפת. אנרכיסטים. פנתרים שחורים. אורי איילון. דיוויד מסי. אביטל מוזס חיים. יונתן פולק. צ'סקה. מחברת. האזנות. מכשיר קשר. אשכנזים. החוג למזרח התיכון. כסא. רוני שן-דר. ליאורה לופיאן.

שם משפחה		שם פרטי		שם העבודה	
לופיאן, שן-דר		ליאורה, רוני		ללא כותרת	
מדיום					
☐ ציור	☐ צילום	☐ רישום	☐ מיצג	☐ מעורב	☒ אחר
טכניקה					

WANTED

03-099-2003 14:32

HOTZLAP HEVRON

02 9969443 P.01

מוזכר יוסף + דוד + יוסף מלך

תאריך	3/4/03	מיקום	הר הנגב
שם	יוסף	תפקיד	מנהל
מס' זהות	031702814	מס' תעודת זהות	0338016

3/4
 יוסף + דוד + יוסף
 מלך

1979
 031702814
 0338016

השם המלא - יוסף מלך
 תאריך לידה - 1979
 מס' זהות - 031702814
 מס' תעודת זהות - 0338016

סוכנות חיות - מפקח
 ק. הערפת מרוב חבנות

03-099-2003 P.01

יוסף
 מלך

נסד

הצטרפו למבצע יהודי ירושלים !!

עיריית ירושלים ומדינת ישראל עושות ככל יכולתן להבטיח רוב יהודי בירושלים. בנוסף לשלילת בנייה, הריסת בתים ומניעת התרחבות השכונות הערביות במזרח ירושלים, על תושבי ירושלים היהודים להצטרף למאמץ הלאומי:

גלו עירנות ודווחו על בתים של ערבים שניתן לקנות, לפלוש או להרוס.

דווחו על בעלי בתים ערבים בשכונות היהודיות של ירושלים.

חוו דעתכם כיצד נשמור על רוב יהודי בירושלים שלנו:

צבי.רות!
ואכובת צוי"נת

ת.ד.
2533
ירושלים, 91026

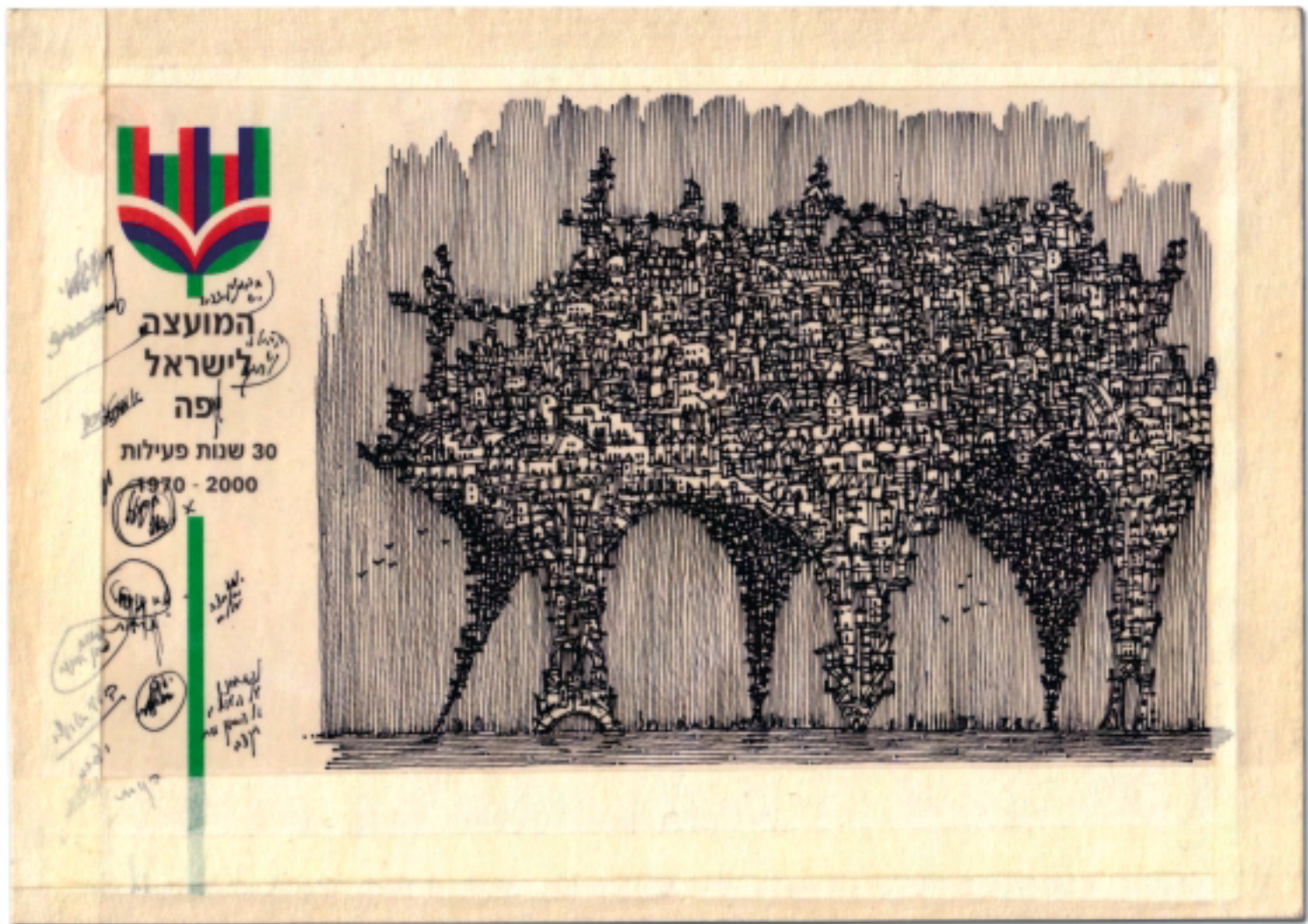

חריית ירושלים

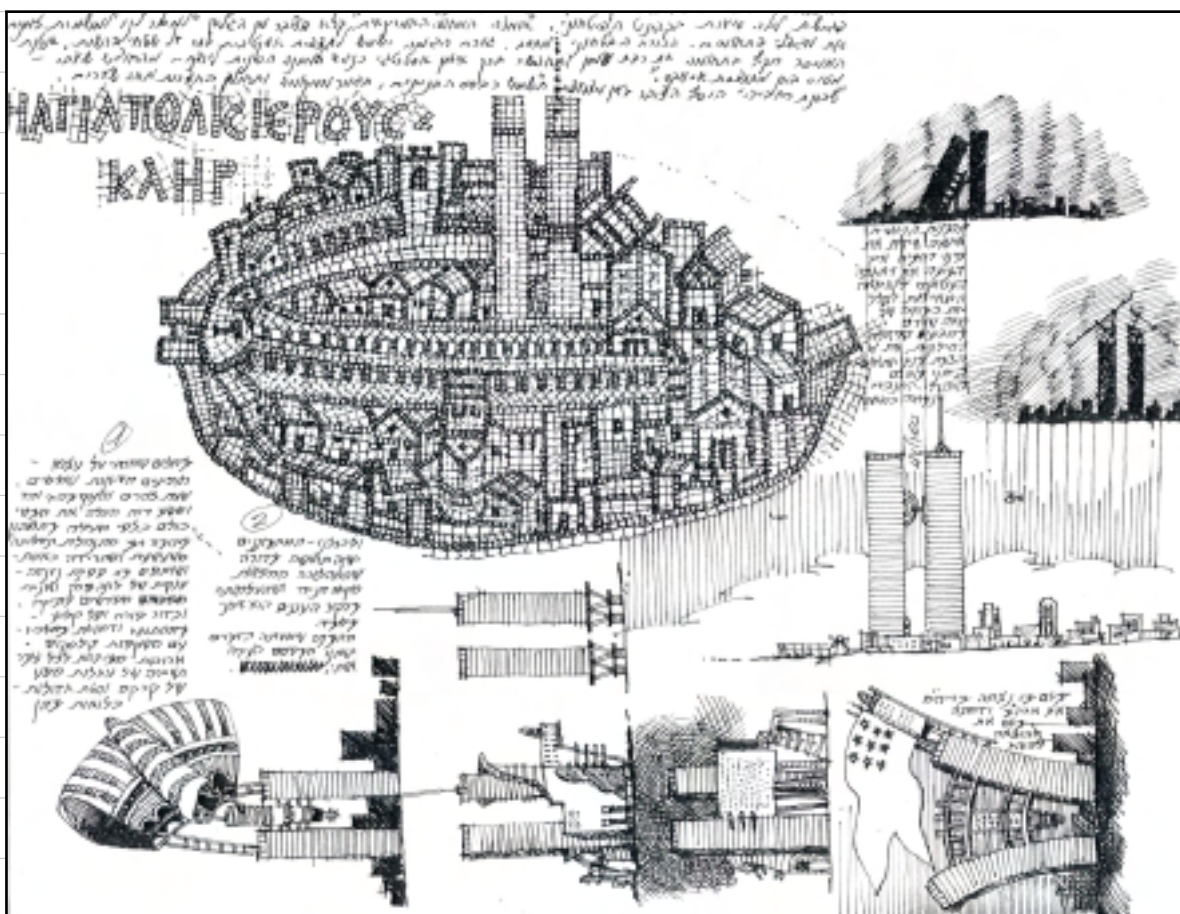
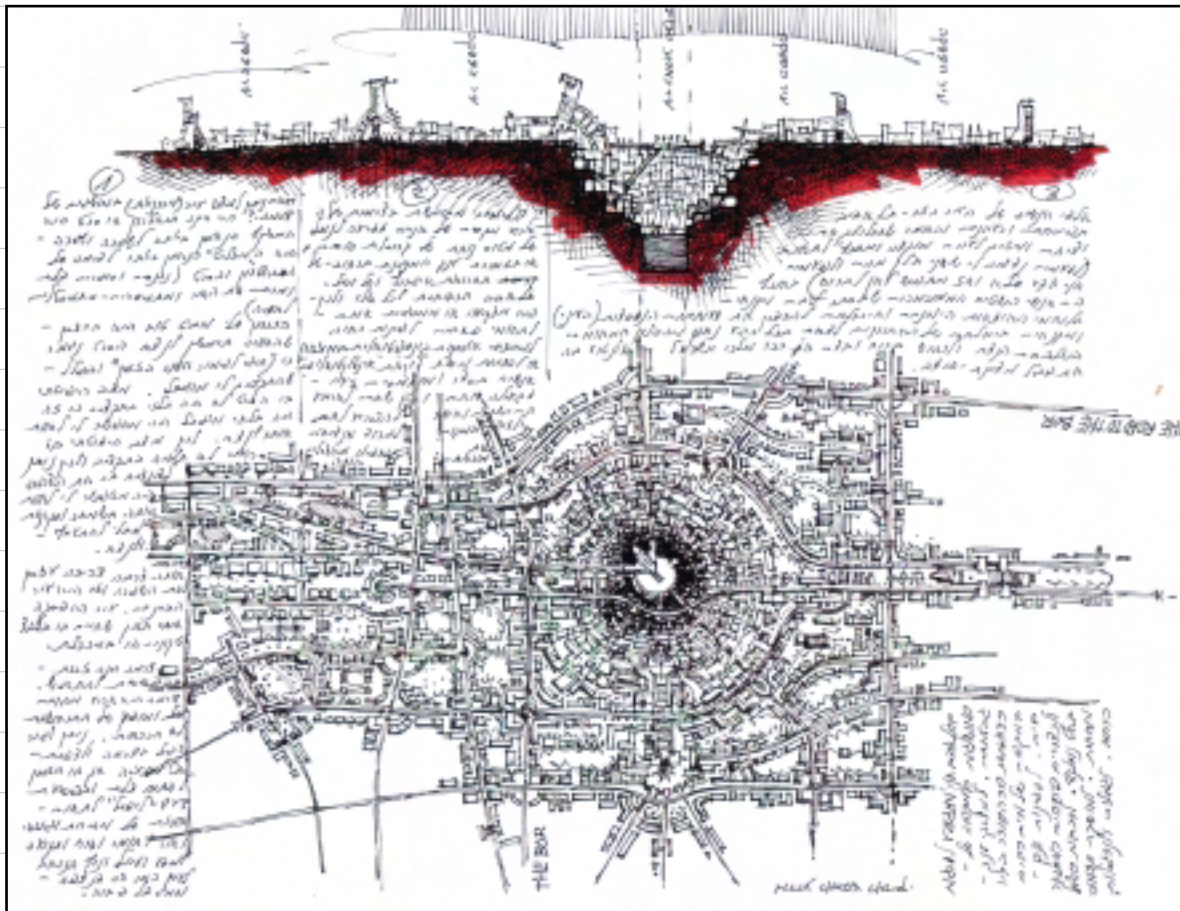
התגובות יועברו על ידינו למקבלי ההחלטות בעיריית ירושלים.

כ- 8000 גלויות "תהמולה" נשלחו בסוף יוני 2003 לחמש שכונות בירושלים:
 כ- 2000 גלויות במושבה הגרמנית והיוונית, כ- 3000 גלויות ברחביה, כ- 750 גלויות בניות וכ- 2000 גלויות בבית הכרם.
 הגלויות ביקשו לעורר תגובה רגשית וליזום דיון ציבורי רחב וישיב בסוגיית הריסות בתים של ערבים הגרים במזרח ירושלים.
 בחודש אוגוסט הועברו התגובות ללשכת ראש העיר.

שם משפחה אדלר	שם פרטי טל	שם העבודה תהמולה
מדיום		טכניקה
☐ ציור	☐ צילום	גלויות
☐ רישום	☐ מיצג	
☐ מעורב	☒ אחר	

שם העבודה ללא כותרת	שם פרטי יוסי	שם משפחה וסיד
טכניקה דיו על נייר, רישום אוטומטי	מדיום ציור ☐ צילום ☐ רישום ☒ מיצג ☐ מעורב ☐ אחר ☐	

נספחים

נספח א' - משוררים לא יכתבו שירים, רולי רוזן ואילנה המרמן

נספח ב' - ללא כותרת, ליאורה לופיאן ורוני שן-דד

נספח ג' - טופס

האירוע הוא הקדמי בטעמיו שהוא נטעני עם
הקונטקסט, ימנע לחימה גורמי פוליטיקה, חלקי
שלעם, כמו הוא ליה.
זה היה במקרה יחיד, גילוי מאד על בריטניה, יצאי
גם אף המסקנים מעבר לחימה, ואף ראוי את אלו
שישנו את זה פעם בחינה, ומנסים על חימה כזו
הינה, מתיק של אישנים אי המינים טעם, עשייה
כשרים ראי שאנני משה מרה, הם יודעים שאנני
לא ידעו בדינים ימים זה הרים כאז - הם יודעים
את זה, זה חלק מהמקום - הם נעמדו על החומה, פתח
בשארית גוף בשיח, זה מונאני, רבא ותנסו אתה
שה רעם, או אמיתי מנסה שליחי, תראה, אנני
נמסיר העמית, שקולו, אלה תכנינו כמי שאנני שמה
יש לה עמי מנסה זה צריך להיות במהירות, אין לה זמן
מכיון, אם אלה כפויים הם מורידים את הראש, המון
במהירות יתקיימו.

ועומי, התפתח מין מצב טעמי בזה, שאנני עומים
הם עומים גם על החומה במהרה, יציעים, ואף
אמרתי לה עשייתו היא היום, יית שליח, בראש.

מנחם, בן 32, סגן בסריון, דוקטורנט במרעיההכרה.

בשקבלנו את רצו הדאשין לאינטימארה זה כבר ידד אורי חצי שנה, יוד כרתי שדי
ייעו, כל החירות הלחשות קיבלו לקבת לשם. אני לא יכול להגיד שהייתי מודאג
ביראג ביראוי שלא, זה לא אייר משהו שיש עם כפיות של רדונים, או פעמים, כמח
לא בצד שלי.
הגורו שלינו הוא גידר שריון, אבל כמובן שבאינטימארה זה חסרישמעות, עישים
עבודה אחרת לגמרי. "או אורה", בפעם הראשונה שלחו לשליכבה, קיץ 88, זו היתה
הפעם הראשונה. מאז היינו שלישי פעמים. בחורף ריינו בפעם השנייה שלנו בחברה.
בפעם השלישית בקיץ האריון בפית, ייש לנו צו מוצק לחורף הזה עוד פעם רשיו
פעם רביעית.

בפעם הראשונה, כמו שאמרתי, היינו בטורכוס, ועודשמה, אף אורי לא יודג מה
זה, כי זו באמת החר הפעם הראשונה שהגענו לסוג כזה של תעמולה, או קודמיה.

מעקבות אירועי התפרעויות המאורות חסרות ומקדים כאורכי
יהודה ושומרון (להלן: אי"ש) ותכל עיה (להלן: אח"ע)
הוטלה על צה"ל המשימה להחזיר את הסדר והשקט על כנם.
מסומה זו היא קשה ומיוחדת, ושונה בטיבה ובאופיה משימות
שהוטלו על צה"ל פעבר, וחילי צה"ל מתמודדים יום-יום
רשעה-שעה מול הפגנות אלימות ביותר מעידה של אוכלוסייה
אזרחית עוינת, שמתממת בכל אמצעי תומד לרשותה, על-מנת
לפרוע באורחים ובחילים, לחסום נתיבי תחבורה, ולדווע
אנדלמוסיה ב-אי"ש וב-אח"ע. אין המדובר בתפרעות
מקומיות בנקודה זו או אחרת, כי אם בתקוממות רחבת היקף,
ממושכת ואלימה.

מובן, שבנסיבות אלה חובתנו של הצבא היא לנקוט את כל
האמצעים החוקיים שזמינים לרשותו, על-מנת להשיב את הסדר
על כנו, חוך הבטחת שלומם ובטחונם של המיילים ויתושבים
גם יחד.

יכולה להגיב או בגלל שהמבצע כבר לא נמצא בשטח או בגלל שאסור להגיב ולעמוד עם הבגדים המסורתיים האלו באמצע השוק –
או מחר, כלי לחכות עובנו את המסוק, נסעתי אחו מחר לנסדה הצבאית הראשונה, והוצאתי מחר את האפסנא שיהליף לי מדים, קודסכיל שישתחרר מכל התחושה הזאת, לנסות במנוח את הכלי עצמי שהתחלתי, את הקטנדוק, זה היה שיא המשפלה שאני זוכר, ופה יזוקא, זה היה בלי דיבורים, בלי שום דבר.

צניטה, עצמות ואיפוף - החייל נדרש לעמוד מול התגבורות
ואוריות ביוזמו, המאפיינות את נצרות המודר, האף מול אירוס
מסונמו, מבלי "לאבד את העשוננות" ולמגיב תגובות בלתי-
שקולות.

התגובות של האנשים – זה תלוי, יש אנשים שאומרים: "אאללה, איה פראירים אנטנו, מה עוד אנטנו צדיכים לסטרל ביי שנגיבי דברים כאלו, התחושה הכללית היתה של זעזוע, קודסכיל, זה די הלא לחטוף כזה דבר, וכמוכן, כשנמסרים את זה לחיילים אחרים, או בלם – כמוכן שארצי מעטת, כשכולם כאוהל – או בלם אומרים: מה, למה לא דית בי? ברור שאף אחד אחר לא היה ויתה נו באותו נסיבות, ובכלל לא ידעו, עובדה שלא ידעו – ידעו, אבל כשהיה צריך, לפי ההוראות, באופן כללי אני יכול להגיד שאנשים משני הצדדים, משני צדי הקשת הפוליטית, מצליחים לעשות את העבודה בניתוק מהעמדות הפוליטיות שלהם. הסי' שלי, שהוא תופך במערך, לא נראה שהוא לא עושה את העבודה, או מתון יותר, רק בגלל הדעות הפוליטיות שלו, ואני שאני קרוב הדבר יותר לקצה הימני של הקשת הפוליטית, לא מסס את הדעות שלי במסגרת השירות, זה יותר תמונות אישיות שבאות לידי ביטוי, יכול להיות מישהו עם עמדות והשקפות קרובות לימין, ותמונות כאלו שלא החפנת אותו לא לפעילות הדינה, ולא לפרוק איזה מתח או משהו בעבודה עצמה. יכול להיות גם מישהו במערך או בשטח, אבל כאומי הוא כזה שהוא פרוק את התסכולים שלו במסגרת העבודה, אני לא חושב שאצל רוביכם של החיילים יש קשר בין הדברים.

הדינה הכי גדולה שיתנה אצלנו בפלוגה, היתה סטירת-לחי אחת לעצמי אחרי

נתקלנו בכל התופעות האלו של קללות, שהעדים שזילנו תראו לנו כפרטיות מה יעשו לאנא שלנו, ולאחוזנו, ולנשים שלנו – בלייני דברים כאלו, בתוכם הכליל, עם ההוראות שהיו, קללות זה לא סבה לפעולה, כל עוד זה לא מתפתח להתפרעת, שפונעת במדר, אבל הדברים האלו מצטברים, ו- זה מה שיצר את התחושה, ש- זהו, אני למעשה עומד עם המדים, אני מייצג את המדינה, זה לא אני אישית עומד שם, אני מטלא תפקיד מסים, במסגרת זו אני זוכה להשפלה סטינית, כלי שאני יכול להגיב, אני חושב שאחריך התגלעו לזה, אבל אז, בפעם הראשונה, עוד לא היינו דנילים, או התארנו, ו-

מה שאני זוכר זה שארצי הפעילות הח הנהדר חתם על עצמה, והעצומה קראה להקשיח את המדיניות, באופן כללי, אני לא זוכר את הנטה המדיית, אבל שיענו שלעמך כבר מול האוכלוסייה, זו פשוט התגבות של החיילים, זה פונע בכוח ההרתעה של צה"ל, זה מתפרש כחסי-יכולת שלו למשל, וכמוכן זהה צריך להקשיח את העמדות ולנקוט בקו קשוח יותר, זו היתה הפעם הראשונה, היתה התושה של לא יכול להיות, ואיך זה ייתכן, ומה פתאום שיהיו רק עצמות, וכסלוויזיה דאו רק את המרבנים ובל זה ברא נראה להם שיש מה נדור שרובו, מסר ארידה של אנשים, אומר שצריך להיות משהו אחר.

או לא כל האנשים תמכו, ודאי, מה לא כל הנהדר, אבל הרוב נו, אנשים כפולגות לקחו את הציפיו, החימו, ריבזו את זה, זאת אומרת, היתה פעילות, היה רצון לפעילות, בשעלה הנושא עוד פעם ברפיה: נו כותבים עצמנו, אבל זו כבר היתה פעם שלישית, ואיכשהו, למרות שברפיה כמות האירועים והתקדיות הייתה נמוכה ביותר מבחינת הריפיה – איכשהו, מסוף כולם עזבו את זה, לא יצא מזה בלום, זאת אומרת, יש כאן איוו תופעה של התגלעות לעטק, האינתיפאדה תמשיך אם אנטנו נעשה עצומה, אם לא נעשה עצומה, לא היה את החיף הזה, כמו שהיה בטל-כרם זה למרות שהיו שם דברים לא פחות משפילים, ואולי אפילו יותר, היה שם משהו לבישל, קטע אחר, שפסוס – זה היה הדבר הכי משפיל שהיה לי, שאפשר לחשוב עליו, היינו ברפיה, בשעת נסיעה בשוק, היינו במיור, כסטנדוק, ופתאום שפכו מהתומה הקרובה דלי מלא חרא – צנאח בלשון עברית – ו- זאת אומרת, אחד בא שם ברפיה ושסר, ובעיקר נמנע המפקד שישב בכיוון הריקה, הוא חטף את זה לגמרי, על כל הבגדים, וקצת רתגב, זה היה משהו למשפיל, משפיל מאוד, זאת אומרת – את לא

מותנים שיש שם, שיש ריב לא קורה שם והיו מדרבנים
 דאלי, שיש ריב לא משתנה... בדיןאלי יש איוו
 יזבוח של חצי שקיעה, שעה לפקעים, זה נמשך. כאים כל
 השכנים, כל הסכאני, אז שולשה חזיקים בצד הזה
 שאז יתנו להם לחזקת, שולשה חזיקים כמה עומדים
 שם חצי שעה... לא מביצים להם ר"ק עם דאליה, לא
 מתנים להם לעטרי. אם זה לא קורה, כי הם מבישים
 מדינתם, צריך לתת כמה בקור עמיד, אז אולי כמה
 קטנה עם האלה - אז - אז, איוו ששורית, אז
 לא - אז לא מוצא את עצמי שם, את מבינה?

זנתה, בן 20, טפל בגנעתו, בשירות העבה.

כשהנתייטתי, לא חשתי על הצבא לפני זה, לא היתה לי שום משיעוזה ליהיה
 לחוב, ניצור, קרבי, לאיירצקט אבל הלכתי כי היה לי פרופיל כזה, וזהו, אזי מלאם
 דעתי שאני לא אוניס טוב בצבא, לי אישית קשה לסייד את עצמי למטרת זו
 גילח ולקחת נאח, אז זה לא באילו שציפתי, לשהיה יגרא האצבונתי, זה, אבל
 מבליזאת, מה שקורה באינתיפאדה זה בכלל לא צבא כמו שזה צריך להיות.
 אנתו באנז, היינו צעדים בצבא, ועשנו מה שצריך, לפי הפקודות, כל אחר עם
 הנכנות שלו. אבל פי הדישה היא לא מעצמר, זאת אומרת, זה לא כמו בצבא
 הדיל, במדינות, אז כלכנוו שגנארם הוא טוב אז לא טוב ביחס למה שהוא הדיש
 בעצמי, ביחס למה הסבל שלה, מה הדעו, היכולת הפיזית, מה הדישהת זה לכסרי
 אחרות, הדישהית משך זה פשוט להתנג באופן לאינטסי, לאיערכי, לאיטוב, לא לפי
 מה שגורלת, וזהו, ואז זה יוצר קר איוו בעיה.

כלכנוו המתבלים הם באמת הדיעים, הם מנמים בדיבים לא יפית לעשת דברים
 נגד ציפתי, נגד אודחים, ואנתו מונעים את זה בעוד - אז בשמים בכלל -
 הסיטאציה היא קשה המוכה מהדבה בדינות, כי אנתו אלו עם הנשק - טוב, אולי
 לא תסוכה זה לא יפחד, אנתו לא מתבלים שם, פשוט האינטים הפוך, בכל מקרה
 אנתו מומלכדים שם, זהו העניין, מה המטרה בכלל זה לא ביהו, אז באילו אומרים:
 המטרה היא לרכא את המדינה, ולרכא את זה שם מנמים לעשות, נמשנו אחר.

תנאם המכיר כי עם בניסוחו לבית המנוח על-פי פקודות מפקדו
 נמנעם, קרוב לוודאי על-ידי ק', לספל בנשיים, והוא אכן
 רבניסו לחוד המסאלי וביקש לצרוע אותו. הוא לא היה ער
 למה שעשו תברין בחוד הימני בנ נמצאו הנבדים, בעבור מספר
 דקות ביקש לברוק מה קורה עם תכריו, ממכונס, הממין במנוח
 שהוא יוטב "במצב חצי-ישונה חצי-צריכה" כששמע אותו צועק
 בחו לו מכות: "זה היה מכה פה, מכה שם, ברגע שהוא היה
 צועק זה היה מלטים את הנשים וזה היתה לגבי סכנה לבנות
 שלנו וזה שורה התנווח למעצ ודפחה סדר, נוסחי לו מכה
 שהי מכה שם כדי לרדוע אותו" - על' 772-773 לפירוטקול.
 תנאם מועקס לי הצימוש במנוח מכות הוא שימוש מסורס של
 החוקר, שכן לאמיתו של דבר לא היו מכות אלא המלה המצולמת
 היא "מכה פה מכה שם...". על' 778 לפירוטקול. כדי שאל
 להאמיר את הדברים שמומים ממכיר תנאם במשאו של אותו
 עמוד: "מכות עברתי זה משקל יותר כבד, מכות עושים ברצף
 אחר, קורים מערים כאלה, מכות שאני עשיתי זה מכות
 מתגונות ברגע שראים צעק, לא פירשתי ואם בעקבות כאב."
 למסה סבר משמשאל תנאם על-ידי דפובע מה ביקש להשיג
 בדכאת ומנוח באמצעות מקל מסמא עונה תנאם: "עניין
 המאמיר נגד-כך נכד עלינו, שהייתי נכד בחוד הרגשות האל
 הרציתי לצרוע אותו כדי שלא יקום ויביא לי מכין אז
 אגרוף" - על' 785 לפירוטקול.

כמו שחשם וראים, לסגור את שנתנו ונעמם אליה בשנים האחרונות בקולנוע ובדבריו, בעיונותו ובצילום, אני מתכוון לסגור את שנתנו ונעמם, שני מה שחששנו על-דרך התנועה קלט את הקשר שלחברו הרבנס.

קטעת סיפור-המעשה מערעת שוב ושוב את האשליה אצל קהל-הצופים, ואמנם, תיאורו המתכוון להשמש בחומרי המציאות כדי לערוך בהם סדר נסיוני, אין לו כל תפקיד באשליה, ומצבים נמצאים בסופו של הנסיון הזה, לא מתחילתו, ומצבים האלה הם, כך או כך, המיד המצבים שלנו עצמנו, המחזה אינו מסב ארוחם אל הצופה, אלא מתחיל ארוחם בסגור, וכשאנו מגלה את אמיתותם אין הוא מרגיש סיפוק, כתיאורו המתורגלטי, אלא פליאה, ותיאורו האפי אינו מחורר מצבים, הוא מגלה ארוחם, גילוי המצבים נעשה באמצעות קטעת הצופה, ואולם הקטעה לא נועדה כאן למשוך ולגרות אלא יש לה תפקיד ארוני. היא עוצרת את העלילה בעצם המתחשוח ומבריחה כך את הנומע לנקום עמה כלפי זה שבורה, ואת החוקן - כלפי התפקיד.

אני יודע אני חושב שהדרישות, גם הדרישה של עצמי, היא דרישה שהיא לפעמים כבדה מדי, אנשים צריכים לאכול ניתנים להם לצאת, שעה ביום, שעה ביומיים, לא משנה, אבל יש שם תינוקות, ויש בלייני בריים - בכל אופן, לי זה לא נראה מאוד מוגזם שמישהו תעמוד על העצמי, אני לא רואה בהם דבר בלייני חמור, או עבייה על חוק בסיסי בריים, אבל כן נראה לי חמור לפתח לה את כל האוכל ולשפוך את זה והלת לה בעיטה, זה נראה לי הדכה יותר חמור.

או אם אני נמצא עם עיר מישהו, ואנחנו רואים מישהו שוברת עינה, לי אישית זה לא אכפת, ויכול להיות שאני אשפיע עליו בפסיונות שלי, ואם זה אני יעיר אהי, ואני פסיוני יותר במקרה אחר היה מאוד מתלהב, או אתי קשה לו להתלהב, ויש עוד

דברים שידאו ויידאו, או דברים כאלה, זו מטרה בלתי-אפשרית, בעצם, אפילו לטווח קצר זה לא משנה הרבה, הפסת אהרן עוד אחד יוצא, תפסת עוד אהרן עוד אחד ודוק לא עוד אחד, עיר עשירה עוד מאה.

אני חושב שזה משפיל, כשאני נכנס להם לבתים, למשל, אתה נכנס לבנארם, לבית שקל, לפריזיות שלו, יכול להיות שזה יודאה בנורך גם זה שאני אומר, כי בכליאת זו מלהבה, אבל לי זה נראה כשפיל, אחי יד כשפיל, אני מרגיש בנורך לדרך אחרת יד קטן שדוק אכן להרביץ לו, אי לשפוך ארניו ענבניות של איזו זקנה שפודה עוצה, אני מרגיש שזה לא לעניתי, ו- נתנו הודאה לעשות את זה, טוב כאמתי עשרה חכמה, כבר שמינה רעים לפני זה הכל, אני לא עושה את זה.

בית מקור אחר, הפסל, אני זוכר בקיץ פ"כים, שילבה איזו אשה עם ענלה, זה היה בינו עוצה, הריקה לה ענלה מלאה בארוגים של ענבניות ומלפפונים, בלייני ניהלים, בת שפעים, אני יודע בת כמות, וזהו ענבה בין הבתים, חילקה אוכל, היה עוצה, יוד עיצבו את הקצין, הפענים גם, לא חסידים קצנים מופרעים פתח, שרק תו להם את הדרומנית, הרי כצבא הם לא יכולים להרביץ לייישים ייגרי מרי, כי אנתנו קיץ פ"כים יאננו כבר יודעים להגיש כביהלה וזה, וגם בארוחית, לך זהו ירביץ או הנה, ראו ביטוח - או יש חודמנית להתפרק קצת, זו רעתי, יכול להיות שגם כחדינה בעטית זה עוד, אבל בעיני זה לא שייך, זה לא משנה.

אי בתחילה הוא אמר לה: מרה, תלכי, בפעם הראשונה, ירביט לבית, אבל היא הישיבה אחרי זה, והם ראו אתה עוד פעם, או הוא נתן הודאה לחיילים לספד לה את כל הענבניות על הרצפה, לרוח, חד זה איזו סכונה או תשעו ארגונים, וזהו, או אני, גם תוד כיי, כל המון ריבונות שם אודרה עם איזה בחור, ו- הפרעתי מאוד לאוודיה, הוא נגיד כמה, או הוא אמר לי: דברו על זה אדרכה, אל תרבו על זה עכשיו, על הדברים האלה, יד בארץ הפירעון גם, כי אני כל הזמן, לא באופי יסיר אמנם, ייכרותי על הדברים, על רעתי בכלל, בענייני זה היה בנארם שמאור נתניתי לדבר אחר, אבל זה באור הפירעון להם לאוודיה, כמה, שלא נסחפתי אהם בסיטואציה הזו.

תיאוריו האמי, בשומם שגרא עושה בעקרון הקטועה, פונה.

כל חסון אתה ציניק, אנשים לא מבינים אותך. אנשים
מתעקשים בזמן שאהיה כבר לא רואה סקס לתעלה.
אחיי שישית מר שאהיה צייד מכונית הרפת
העיסים לבנארם, היא עיבד את ה, אה אני יביל לעיק
גם בתל אביב על איזה מר שמועצב אותי. אבל
ביל אביב יקח לי יותר זמן לפני שאני איריב עליו יד,
גבתי. באן זה אחרת.

משה, כן 28, סמל בגרוך חי"ר, סטודנט להיסטוריה.

אני יצאתי בתערבות לחברו. לא הייתי צריך ללכת למילואים האלו, הייתי פטור,
גם לא קיבלתי צו והתנדבתי, מפני שסאוד רציני לבוא. כל הזמן חשבת: אם יהיה
חברו אני אלק. הלכתי, כי לחברו יש לי חם אישי, אני מכיר את האוהר, יש לי
משפחה בקרית ארבע. היתה לי משינה ללכת דווקא לשם הלכתי, כי רציני לראות
מה זה האינדיפארט, רציני לראות בעיניים שלי.

כשהתנדבתי, התנדבתי לעשרה ימים, בסוף נשארתי שלושה עשר יום, ובמעט
נשארתי עוד, כי בסדריכל היה לי טוב שם. הינשתי שאני לומר, שאני לומר עלי
אמת, רציני לראות, רציני לראות מה יש, רציני לראות מה עושים, ואך אפשר
לעשות. ומכל הכל הינשתי גם שאני עושה דבר חשוב, חשוב היום, זו העובדה
החשובה היים שלנו, של הצבא, היהודים.

אך נשארתי אפילו יותר מהעשרה ימים שהתכוונתי, היה לי מעניין, חיך רברים
שרציני לראות מה יקרה. למשל, הוא שרדתי שותפות שטייטק שלו עומדת לפוג
יום אחרי שאני משתחרר. הייתי מת לעצור אותו אחרי זה כי הוא נראה איזה מניאק
שכא לי לעצור אותו, כילנו בא לנו עליו. רברים כאלו, פחותי אינשים אישי
בכל מיני פרטים שם, בכל העסק הזה. זה כמו מנינו כה, מנינו מהמים.

המרוז שלנו הוא גורד חי"ר. חי"ר טוב, צעיר, נחשק גורד טוב. רוב האנשים זה
בולני, נחיל קצת, והפלוגה שלנו - איזה ארבעיחמישים איש - זו פלוגה עם הרבה
הטרניקים. בסדריכל רובנו אנשים של ימי, אם כי יש כמה שבאלנים. ואני לא יודע
אם זה קשור לזה - שיש אצלנו רובה הטרניקים וחבל - אבל עד עכשיו מאיוושה

אלי לווין א

כאומר זמן, סלורטמו אל העו מוכו העצורים, לא היה אור
יום, הוא כמות כי גם דמנ"ד אווהו זמו נמצא על דמפיית
טנגג, הוא מספר כי העצורים לא הוכר בסמעות אלוה, חלק
מן הפיילים נעסו, הוא שטובנע שגם היו ספירות, הוא אינו
חושב שישמשו בקטוח אל רוניס. לנרמנו, כל העצורים הוכנו,
ולאחר מכן הפירוץ בין העצורים. אווהו סלב של הכאה נמסר
לחערכמו בין 5-10 דקות - עם' 312 לפירוסקול, הוא גם
ווכר שגין העצורים היה אחד שבריוו אווהו לומר שהוא אלי
לווין. כאלא השיב נר, והםו בבעיטוח (בספיריות).

סיבה גם חסכו את הגרוד הזה. וככה, כגלל שוו היתה הפעם הראשונה, וגם שני
אוטנו במש באמצע של העסק, או לכולנו כימים הראשונים זו היתה התחשית.
במקרהמירה משמעותי.

שמו אותנו בתוך העיר, יש איוה מתנה קטן במש באמצע האוה, בין הבנינים
היהודיים. זה לא בתוך בית, אלא ציפונים כאלו, באמצע העיר, איפה
שתתנתדאוטובוס הישנה. זאת אמרת, זו היתה התנתאוטובוס ופינו אותה, כאחת מי
הציחות. זה אוור שהיה פעם יהודי וזה מתודש.

התפקיד שלנו היה שמירות. חלק מהאנשים שומרים על המסעדות ובתיהכנסת
של היהודים, והשאר עושים סידים בחברון. את האנשים הילקו לפי האיות החילית.
זאת אמרת, אלו יותר נמרצים, יותר עינים, יותר נחשכים לוסכים או כדאי לשלוח
אותם לסורים, ואת הרדיוסם אי השכונים כדאי לשים בשמירות. כסורים, כמובן, יש
דבמה יותר סיכוי למשו מעניין. אני הייתי כסורים. רוב הזמן הייתי בגויה שהיתה
בקסמה ובשוק, זה היה האוור שלנו. שתיעשרה שעות עזרים, שתיעשרה ישנים.
חסורים הם בדגל, אבל למעשה זה לא שתיעשרה שעות, וצי מחזק עזרים יחסי
ביום.

כסויר כזה יוצאים. עזרים את הקסמה, כל פעם נכנסים מכיוון אוור כרי כלא
יכירו את הכנר שלנו. זו הפגנת נוכחות, לחפכ כלימיני ירבים, לרפכ בעיות
ואקטן. זאת אמרת, הפרינציפ הוא שאנחנו צריכים למשו אותם. אתה משתכ פתיין
בעצם. יש מספר מוגבל של יאורכ בשתה, וזוא לא עזב כל הזמן, ואין לך איך לחפכ
אותה. אז אתה מנסה למשו אותו אליך.

אתה הולך, ועושה טרזופים מפחדים, כשאחנה הולך בקסמה. ואתה — בתחלה —
אפילו אחריכ, קצת יש כך פחד. בקסמה הזו נרצחו כבר הרבה אנשים, ואתה מצפה
שהמכין תבוא לך. למרות כ — אני יודעו הזו שם כדודבל איזה שתי דקיות עליפני
כמה השנים האחרונות. אבל הקסמה יש לה איוה מיתוס של המכין בנג, ואתה חושב
על יד.

אז אהה הולך, ואתה מנסה להפדור. אתה מחפש שם מושו היש. כזונה רדסה,
מישוה שגראה השוה, לעצור השורים, והכרה קוראים לה בינגו. זה משחק כזה. אתה
עוצר מישוה שגראה לך השוה, ומוק כגמר את רמספרתועודתהיית שלי, אם הוא
כמוקט. יש רשימות של ממוקטים. אם הוא ממוקט, יש לך בינגו. זה כזה משחק

מחנות החילים. ככלל, הכל שם מטררוב. יש לנו מהפאיים, יש שמה תופסת, אז
מישוה בא ומוור כתיבות, או מישוה בא חויק איין אבן שלא פינעת בשום דבר,
ואנחנו רצים אררין אייה ילך —

כל הזמן אתה ציעק. אנשים לא מבינים איתך. אנשים מתעקקים, כומו שאתה כפרי
לא רואה מקיב להתעקק. אחרי שעשית מה שאהה צריך מביחנה התרבות רליגיוס
לבנארם, וריא עובר את זה, אז אני יכול לעצוק גם פוליאכבי על איוה זיהג שמעצפו
אותי. אבל בתלואכבי יקה לי יותר זמן לפני שאני אריב עריו יי, נגיד, כזון זה אודת.
למשל, יש אנשים שרפיוצוק שיהיב ממש סטירה. זה לא מיוור לעינים, זה כמו
פוצוף שמקטס סטור אבר יהודי. אהה וזאה את הפיופוס האלי בתלואכבי, את
היהודים ראלו. והברל הוא כזה יש לי את הכוח. יש לך את הכוח לעשות, ויש לך
את הרדקקה. לא רק את הכוח, גם יש לך את החדקקה לעשית. בתלואכבי, גם אם
מתחסק לך, גם אם יש לי חדקה מפדינת העיק, זה יככה אוכי יותר מצה שזה יספר
איתי שם. מבחינה זו זה גם — זה פיתח הדבה רבדים.

למשל, יש כאלו שההידלו להשתדל להניף ריפים או שאהה עוצר מישוה השוה,
והוא מהנגה. אפילו לא התנגדות — היא לא תוקף אותך, אבל הוא מסרב ללכת לאו
שאתה רוצה לקחה אותה. אתה יוצה לקחה אותו לפינה, וזוא מתחיל להתנגד. אי
לפעמים אתה עושה ריפוש, אי נספח. המשחק שם זה גם להפדיר, וגם להפגין את
המשה. להיות בעלהבית. הדבר רבדים אתה עושה בצורה קשה כפרי להעפיד את
הישים הזה. הפרצוף שלך צריך להיות קשוח אפילו. כשאנה עיף מלמחור את
הפרצוף, אתה צריך לפעמים לשכור משוה או לתפוס כסרי או לורוק איזה מכינה. אי
לחפון משוה.

יש ערים שוויקים אבן. אז נהג — אבל כל צעכ צריך שיב אישור לזה — מישוה
זרק אבו כשוק או מינרים את כל השוק. זה צריך להחריי לכל הציבור, שלא כדאי
לחם. זהו עובר, רואים כשסח שוה עזבי: אררי כסגרי את היקל לאייד יומיים, באים
ומלשינים על אלו שעזכים את הכעית.

אז כשאנה סוגר את השוק, אתה גם בוועס מאור על זה שזוקף אבן על זייל, על
משוה כזה — זה האייב שלה, וגם אתה צריך להפגין עוד יותר כעס כפרי ליצור את
הסוד אצלה. אז אתה — גם תוד כפרי שאהה רץ לכיוון — אתה מתחיל להפיד כל מה
שצריך, והרעף אנשים כפרי שובל יטרפים זה עושה אווירה של — זה אקטן כזה.

סכנה! סכנה! סכנה! בנות ישראל! הזהרו מערבים!!

ערבים שמסתובבים באזור פה במרכז העיר, ומתעסקים עם בנות יהודיות ובפרט צעירות ומנסים לפתותם בכל מיני דרכים ושיטות, להפילם ברשתם וכבר 6,000 בנות יהודיות שנמצאות איתם וגרים עמם בכפריהם ומתענים תחת ידיהם ללא יכולת לצאת משם ואין להם מושיע...

בנות אל תתפתו לחיזקים לבילויים ולכסף,
כי זה רק בהתחלה מתוק אך הסוף מר!! הזהרו מהם!!

הורים שמרו על בנותיכם!

עם ישראל חי
נצח ישראל לא ישקר

- לשימוש המשרד בלבד -

סמן/י × בריבוע המתאים

א. פרטים אישיים

מספר זהות (9 ספרות)	שם משפחה	שם פרטי	תאריך לידה	תאריך עליה / ירידה
_ _ _ _ _ _ _ _ _	_ _ _ _ _ _ _ _ _	_ _ _ _ _ _ _ _ _	_ _ _ _ _ _ _ _ _	_ _ _ _ _ _ _ _ _
כתובת פרטית		מספר טלפון		
_ _ _ _ _ _ _ _ _		_ _ _ _ _ _ _ _ _		
מין	מצב משפחתי	מספר	עיר/ישוב	מיקוד
_ _ _ _ _ _ _ _ _	_ _ _ _ _ _ _ _ _	_ _ _ _ _ _ _ _ _	_ _ _ _ _ _ _ _ _	_ _ _ _ _ _ _ _ _
זכר ☐ נקבה ☐	רווק/ה ☐ נשוי/אה ☐ גרוש/ה ☐ אלמן/ה ☐	תושב/ת ישראל ☐ כן ☐ לא ☐	מספר ימי מילואים בשנה האחרונה	
האם תרמת דם בעבר?		האם את/ה תולה דגל ביום העצמאות?		
כן ☐ לא ☐		כן ☐ לא ☐ אחר: _____		

ב. פרטים על העבודה

שם העבודה	שנה	טכניקה	האם יש לעבודתך גוון ביקורתי כלשהו?	מידות העבודה (בסנטימטרים)	חומרים
_ _ _ _ _ _ _ _ _	_ _ _ _ _ _ _ _ _	_ _ _ _ _ _ _ _ _	_ _ _ _ _ _ _ _ _	_ _ _ _ _ _ _ _ _	_ _ _ _ _ _ _ _ _
ציין 3 אמנים שהעבודה מנהלת/לא מנהלת דיאלוג:		האם יש בעבודתך מוטיבים אוריינטלים/סלבים/אמריקאים? אם כן פרט:			
_ _ _ _ _ _ _ _ _		_ _ _ _ _ _ _ _ _			
_ _ _ _ _ _ _ _ _		_ _ _ _ _ _ _ _ _			

ג. הדימוי

ד. הצהרה

* הואיל והובהר לי שהעבודה לא תכלול מיצגים ומוצגים המהווים פגיעה ברוח, למשרד שמורה הזכות לבקש ממני לעשות שינויים בעבודה באופן שהעבודה לא תפגע ברוח.

* הצדדים ישמרו טופס זה בסודיות ולא יגלו פרט כלשהו מפרטיו לכל אדם שהוא. כן יהיו הצדדים מחוייבים בשמירת כללי הסודיות הנהוגים והמקובלים ביחס לכל המידע שיגיע אליהם בעקבות התקשרותם בטופס זה.